

Bizonyára minden ember elgondolkodik életében néhány életbevágóan fontos kérdésről, mint például: MI AZ IGAZSÁG ISTENRŐL? Honnan jöttünk, hová megyünk? MI VAN A HALÁL UTÁN? Hol szeretnéd eltölteni az örökkévalóságot? Mit kell tennem, hogy üdvözüljek? És hasonló...

Ugyanilyen fontos kérdés az identitás kérdése is: **KI VAGYOK ÉN?** Mi az én identitásom?

E kérdések megválaszolása nélkül az ember olyan, mint egy céltalan vándor, aki nem tudja, hová megy, miért él. De mi, akik Isten kegyelméből ezekre a kérdésekre Igéjében, a Bibliában, megtaláltuk a választ, zarándokok vagyunk, akiknek van céljuk, és tudjuk, hová tartunk. Céltudatos emberek vagyunk! IGAZ EZ? A Te életedben is?

Az IDENTITÁS személyiségtudatot, én-azonosságot jelent. Ki vagyok én, ki vagy Te?

Gyakran hallunk prédikációkat az identitásról. Főként olyan értelemben, hogy ismerjük fel, kik vagyunk Krisztusban, milyen jogaink és kiváltságaink vannak. Ezen kívül olyan értelemben is, hogy negatív szavakkal sérthetjük egymás identitását, a szülők lelkiileg bántalmazhatják gyermekeiket, ronthatják önértékelésüket, és ezzel eltorzíthatják identitásukat. Hála Istennek, szerető szüleim voltak, akik nem bántalmaztak, nem aláztak meg. Viszont kaptam sérüléseket is, pld osztálytársaktól... akkor fájt, mert még nem tudtam, ki vagyok Krisztusban. Voltak, akik megtérésemet bolondságnak tartották, engem pedig örültek, de az engem már nem bántott, mert tudtam, ki vagyok Krisztusban.

Az identitás néhány fajtájáról és elvesztésének veszélyeiről szeretnék szólni.

KI VAGYOK ÉN?

1) ELŐSZÖRIS EMBER VAGYOK. A zsoltáríró ámulva csodálkozik: *„Micsoda az ember - mondom - hogy megemlékezel róla? és az embernek fia, hogy gondod van reá? Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél, és dicsőséggel és tisztességgel koronáztad meg őt!”* (Zsolt 8:5-7).

Az ember Isten teremtő munkájának „remekműve”. Isten képmására teremtett, hogy „a teremtés koronája” legyen. Isten már a teremtésnél megkülönböztetett szeretettel hajolt le az emberhez. Míg a többi élőlény teremtésénél a földet és a vizeket hívja fel „együttműködésre”: *„Hajtson a föld fűvet, gyümölcsfát az ő neme szerint... Pezsdüljenek a vizek élő állatok nyüzsgésétől; és madarak repdessenek a föld felett...”* (1M 1:11-31). Az ember teremtésénél egészen másként járt el: a föld porából megformálta a testet, szeretettel lehajolt a porhüvelyhez, belelehelte az életnek leheletét (szellemét) – mondhatnánk: szeretettel „megcsókolta” – és így lett az ember élő lélek. (1M 2:7). Isten egyik teremtményével sem bánt ennyire közvetlenül és személyesen. Így fejezte ki az ember iránti szeretetét és a vele való közösség iránti vágyát.

Isten teremtménye vagyok! Nem vagyok a véletlen műve! *„Te alkottad veséimet, te takargattál /szóttél/ engem anyám méhében.”* (Zsolt 139:13). Nem vagyok a kitalált darwini evolúció terméke! Nem vagyok a majmok leszármazottja! Ember vagyok!

Nem is vagyok Isten! Vannak, akik úgy viselkednek, mintha istenek lennének. Még néhány prédikátor is... **De az ördög fia sem vagyok!** Az Úr Jézus Krisztus néhány vallási vezetőnek mondta: *„Ti az ördög atyjától valók vagytok!”* (Jn 8:44). A ti atyátok az ördög!

Istennek is megvan a maga identitása. A mi Istenünk nem csak egy a sok ún. isten, istenség közül, hanem az egyetlen igaz, élő Isten – a Biblia Istene, az Úr Jézus Krisztus Atyja.

Az ember Isten képmására teremtett, de a bűn miatt ezt az istenképét elveszítette. Elvesztette identitását. Nem tudja, kicsoda, keresi önmagát, az önmegvalósítást, ürességének beteljesülését. Ebben az állandó rohanásban, szenvedésben, még ősz hajjal is ott van a kielégítetlen érzés: *„Valami vagyok, de nem tudom mi vagyok, nem az vagyok, ami vagyok. Meg kell találnom önmagam.”* Mert az ember elvesztette identitását.

A bűneset miatt az ember identitása: elveszett BŰNÖS! Ez nem egy hízogó megállapítás, de igaz. Mert mi *„mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, mindannyian a saját utunkra tértünk...”* (Ézs 53:6). **Azonban bibliai újjászületéssel, bűnbánat és a Jézus Krisztusba vetett hit által, az ember visszanyerheti Isten gyermeki státuszát...**, mert *„az Úr mindnyájunk vétékét ő reá vetette.”* Így lesz a bűnösből megigazult bűnös, Isten gyermeke!

2) NEMI IDENTITÁS. Ki vagyok én? – Férfi vagyok! Nem vagyok nő! Ha Te nő vagy, nem vagy férfi! Az utóbbi időben az ördög mindent megtesz, hogy összekeverje a nemeket, és a transzgender ideológia által különösen a gyerekek nemi identitását támadja, mondván: *„hagyni kell a gyerekeket, hogy válasszák meg, és esetleg változtassák meg nemüket, aszerint, hogy minek érzik magukat”.*

Amikor még gyerekként, pld. a fiúk lányosan viselkednek, úgy öltözködnek és fészülködnek, mint a lányok, vagy a lányok fiúsan viselkednek, úgy öltöznek és fészülködnek, mint a fiúk, ez talán még érthető, bár a szülők szerepe és felelőssége, hogy neveljék bennük az identitást, identitástudatot, hogy: „*Te fiú vagy! Ne viselkedj úgy, mint egy lány!*” Vagy: „*Te hercegnő vagy!*” Vannak azonban tinédzserek, sőt sajnos, felnőttek is, akik nem tudják, hogy fiúk, férfiak vagy lányok, nők, és eszerint viselkednek. Ez egy beteg állapot, identitásvesztés, ami az identitás teljes meghasonlásához, skizofréniához vezethet, amikor az ember valójában nem tudja, ki is ő valójában. A transzgender ideológia szerint az ember nem férfinak vagy nőnek születik, hanem semleges neműként, még akkor is, ha férfi vagy női biológiai jellemzőkkel rendelkezik. Alapvető emberi jog a nem és a szexuális kapcsolat módjának meghatározása vagy megváltoztatása.

Elismerem, hogy bizonyos esetekben előfordulhat, hogy a gyermekek különböző fiziológiai deformációkkal, kromoszóma-rendellenességekkel és egyéb fogyatékossgal születnek. Nem vagyok szakértő, de el tudom képzelni, hogy vannak újszülöttek, akiknek a nemisége – valamilyen hormonális vagy genetikai rendellenesség miatt – nem egyértelmű (interszexualitás). **De ezek tényleg nagyon ritka esetek**, mint például a „szíami ikrek”. Ezekre a szomorú esetekre nem tudok magyarázatot adni, de úgy gondolom, hogy azokat sokszor a szülők rokonsága, valamint korunk túlzott vegyszeresedése (fogamzásgátlás, gyógyszerek, vegyszerek) okozhatja.

E ritka esetek kivételével az emberek fiúnak és lánynak születnek. Nemüket az határozza meg, hogy mi van a babának a lába között. Ez adott! Így döntött a Teremtő. Ahogy a Bibliában olvashatjuk: „*Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.*” (1M:27). Több tényező (mint pld. a családi környezet, nevelés, rossz baráti kör, a média, a közösségi hálózatok, influenszerek befolyása, a transzgender filozófia és az LMBTI-lobbi propagandája nyomása) hatására ez az identitás kibillenhet Isten rendjének egyensúlyából, ami identitászavarokat okoz.

Az identitászavar nem egészséges, hanem beteg állapot. Lehetséges, hogy az ember ne tudja önmagáról, hogy férfi-e vagy nő? Álljon ruha nélkül a tükör elé! Ha valaki férfi lévén nőnek vallja magát, az egy beteg, skizofrén állapot, és ez identitás teljes meghasonlásához vezethet, amikor az ember valójában nem tudja, ki is ő valójában. Extrém esetben el tudja képzelni magáról, hogy ő pl. Kleopátra vagy Napóleon.

Ez az állapot Isten elutasításának következménye, kvázi Isten válasza. Róm 1:18-28, különösen a 26-28. vers azt mondja, hogy az emberek „*bár Istent megismerhették, nem dicsőítették őt, mint Istent, neki hálát sem adtak, ... balga szívük elsötétült, mondván, hogy bölcsek, bolondokká lettek, és az örökkévaló Isten dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek és madaraknak és négy lábú állatoknak és csúszó-mászó állatoknak képmásával. Ezért tette őket adta őket az Isten tisztátalan indulatokra... mert az ő asszonyok is elváltak a természet folyását természetellenesre, hasonlóképpen a férfiak is elhagyták az asszonynéppel való természetes éleést, egymásra gerjedtek bujaságukban, férfiak férfiakkal fertelmeskedvén...*”

Mivel az emberek elutasították Istent, Isten gonosz szellemi hatalmak kezébe adta őket tisztátalan indítékok és természetellenes szexuális sivárság miatt. Pál apostolnak az utolsó (mai) időkről szóló próféta szavai szerint is „*mivel az emberek nem fogadták be az igazságnak szeretetét üdvösségükre, Isten rájuk bocsátja a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak; hogy kárhoztattassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.*” (2Tesz 2:10-12). Istent hibáztathatjuk ezért? Ő a hibás? Nem, hanem azok az emberek, akik nem fogadták el - nem fogadják el - az igazság szeretetét üdvösségükre, de szerették - szeretik - a meséket, a hazugságot. Az ember Teremtője, Törvényadója, a házasság és a család intézményének alapítója meghatározta annak működésének rendjét is. Szeretet, öröm, béke, áldás és harmónia uralkodik azokban a családokban, ahol Istennek ez a rendje jelen van. Onnan a gyerekek nem menekülnek el, és mindenki tudja, ki kicsoda és mi a szerepe.

Isten rendje a következő: Isten férfinak és nőnek teremtette az embert, két különböző nemet. Férfi és a nő egyenlőek Isten előtt, de eltérő fiziológiai és pszichológiai jellemzőkkel és funkciókkal rendelkeznek. Ennek megfelelően Isten a férfinak adta vezető szerepet a családban, a társadalomban, a gyülekezetben. Mivel a nő a sajátosságai szerint a „*gyengébb és gyengédebb edény*”, nem csak szükségeli, de igényli is a férfi vezetését. Elvárja, hogy férje vállalja a vezetés és a döntéshozatali felelősségének terhét. Ez a nő számára nem megalázó, hanem számára védelmet és a közös terhek könnyebb felének viselését jelenti.

A Biblia szerint a férfi a nő „feje”. A gyakorlati életben ez a tekintély csak akkor érvényesül és működik, ha a férfi elismeri, hogy az ő „feje” Krisztus. Úgy, ahogy Krisztus alávetette magát az Atya akaratának és tekintélyének, a férfinak csak akkor van tekintélye, ha aláveti magát Krisztus akaratának és tekintélyének. Sok nő elismeri, hogy a férfi a fej, de fenntartással: *„Te vagy a fej, de én vagyok a nyak. A fej odafordul, amerre a nyak fordítja!”* Ez nem egészen így van, mert a nyak a fejtől kapja az impulzust, hogy merre forduljon. A férfi kötelessége, hogy úgy szeresse feleségét, ahogy Krisztus szerette az Egyházat. Ő az életét adta érte. Úgy gondolom, hogy az a feleség, akinek a férje viseli a családért való felelősség terhét és őt szereti, szívesen aláveti magát férje tekintélyének és vezetésének. A férfinak is könnyű szeretni feleségét, aki magát alárendeli neki.

Problémák akkor merülnek fel, ha a férfiak nem vetik alá magukat Krisztus tekintélyének, nem töltik be vezető szerepüket a családban, a társadalomban, és helyüket nők foglalják el. A nők azonban természetükből adódóan igénylik a férfi vezetését, de ha a férfiak kudarcot vallanak, valakinek vezetnie kell a családot. Tapasztalatomból tudom, hogy ez sok családban így van. Így a férfiak és a nők nem tudják pontosan, kik ők valójában és mi a szerepük, ezért gyakran összezavarodnak, mint a hangyák, akiknek hangyabolyát lerombolták.

Az utóbbi időkben a Sátán mindent megtesz annak érdekében, hogy a feje tetejére állítsa Istennek ezt a rendjét azzal, hogy megpróbálta eltörölni és összezavarni a két nem közötti különbséget, hogy teljes káosz uralkodjon ezen a területen. Éppen ezért fokozatosan igyekszik felszámolni a házasság és a család intézményét. Ezért virágzik az LMBTI-mozgalom, amelynek híveinek bőséges tér áll rendelkezésre, hogy ezt az életmódot népszerűsítsék és „jogaikért” küzdjenek.

3) A NEMZETI IDENTITÁS is fontos, még akkor is, ha a politikusok ezzel a kérdéssel gyakran visszaélnék. A múltban a különböző nemzetek bizonyos közös jellemzőkkel rendelkeztek, amelyek őket az emberek tudatában pozitívan vagy negatívan azonosították. Ma a világ globalizációja miatt ezek a jellemzők többnyire elmosódnak. De még ma is hajlamosak vagyunk az embereket egy bizonyos nemzet csoportjához való tartozás szerint azonosítani, jellemezni, és úgy érzékelni, hogy a csoport minden tagja hasonló tulajdonságokkal rendelkezzen. (Például a csehek szeretik a sört – ilyenek a csehek! Vagy a svájciak pontosak, mint a svájci óra, a németek precízek /talán, ez már általánosságban nem érvényes!/, vagy ilyenek az angolok, olaszok, lengyelek, szlovákok, magyarok, stb.

Több mint 50 éve Szlovákiában élő magyar vagyok. Magyarok érzem magam, pedig talán némelyik ősöm szlovák volt. A nagymamám a Barancsek vezetéknévét viselte, és lehet, hogy a családi vezetéknévemet őseimtől örököltem, akik tótok (szlávok, azaz szlovének, szlavón-horvátok és főleg a magyarországi szlovákok népies neve) voltak. Egyes szlovákok vagy magyarok büszkének nemzetiségükre, ami egyrészt pozitív hazaszeretet jele, de sajnos gyakran kölcsönös ellenségeskedéshez vezet, aminek nincs értelme. Azért sem, mert a Kárpát-medencében nehéz tisztavérű szlovákot vagy magyart találni, ugyanis évszázadok során a nemzetiségek sokat keveredtek. És ez egész Európára is vonatkozik. Különösen az elmúlt években a keleti országokból érkező nagy migráció miatt. Nem ritka kínai, indiai vagy afrikai származású néger személyt találni, akik magyarok vagy angolok, mert ezekben az országokban állampolgárságot szereztek. Ily módon az emberek elveszítik nemzeti identitásukat, és beolvadnak abba az új környezetbe, ahol élnek. Az új környezet olyan erős hatással van rájuk, hogy elveszítik eredeti identitásukat. Például a szlovákok sokkal hamarabb asszimilálódnak, mint a csehek. Ha egy szlovák Csehországba megy dolgozni, egy hónap múlva már nem szlováknak, hanem csehül fog beszélni. De ha egy cseh Szlovákiába jön, húsz év múlva is csehül fog beszélni. Ha azonban egy szlovák, cseh vagy magyar Amerikába megy, a következő generáció már csak angolul fog beszélni. Nemrég volt nálunk a feleségem nővére Lengyelországból, akinek az egyik leánya az USA-ban született. Megkérdeztem tőle: *„Ki vagy te? Mi az identitásod?”* Édesapja lengyel, édesanyja szlovák, ő Amerikában született, van neki amerikai és lengyel állampolgársága is. Végül megegyeztünk abban, hogy mivel szereti az Úr Jézust, a mennyei királyság polgára. És ez a fontos! Nem akarom ennek a nemzeti identitásnak a politikai oldalát hangsúlyozni, csak illusztrálni szeretném ezzel szellemi identitásunk asszimilációjának veszélyét (később).

4) VALLÁSI IDENTITÁS. Az emberek büszkék vallási identitásukra is. Buddhisták, mohamedánok, zsidók és keresztények. Sokan büszkék keresztény tradíciójukra, holott csak névleges keresztények. Sok keresztény nem tudja, mit hisz, és miért hiszi azt, amit hisz. A kérdésre „*Miben hiszel?*” azt válaszolják: „*Abban, amiben az egyházam hisz.*” – „*És miben hisz az egyházad?*” – „*Az egyházam abban hisz, amiben én hiszek?*” Sok katolikus nem tudná megmagyarázni, mit jelent a „*katolikus keresztény*” szó (egyszerű, közönséges, általános keresztény). Talán egy baptista meg tudná magyarázni, mit jelent a „*baptista*” szó – azaz, hogy vízbe való bemerítéssel (baptizo) keresztelték meg. Sok olyan „*keresztény*” van, aki csak név szerint keresztény. Ahogy egyszer a honvédségnél egy kapitány megkérdezte a katonákat: „*Van itt egy szabó? Lépjen ki!*” Az egyik katona kilépett, amire a kapitány azt mondta neki: „*Menjen a szabóműhelybe, ott majd megmondják, mit csináljon!*” – „*Kapitány úr, nekem csak a nevem Szabó, de varrni nem tudok!*”

5) LELKI-SZELLEMI IDENTITÁS. Isten gyermekei azok, akik reguláris újjászületés által léptek be Isten országába, átmentek a bűnbánat szoros kapuján, és az Úr Jézus követésének keskeny útján járnak.

Róm 8:16-17 „*Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.*” Amint ebben a versben látjuk, a Szentlélek tesz bizonyosságot nekünk Isten gyermeke kilétünkről. Ki mondta neked, hogy Isten gyermeke vagy? A pásztor? Evangélista?

Az egyik (kitalált) történet arról szól, hogy valahol Afrikában volt egy ember, aki félt a tyúkoktól. Különös eset volt, és mivel nyilvánosságra került, az Egyesült Államok néhány pszichológusa és tudósa értesültek róla, és úgy döntöttek, hogy elutaznak Afrikába, és megpróbálnak segíteni ennek a férfinak. Amikor megérkeztek és tolmácson keresztül beszéltek a férfival, megtudták, hogy félelmének oka a fejében, a gondolkodásában van. Ugyanis abban a tudatban élt, hogy ő kukorica, és ezért a tyúkok megcsipkedik és megeszik. A pszichológusok mondták neki, hogy „*Te nem vagy kukorica, te ember vagy!*” – és ő elhitte! A tudósok elmentek, és egy ideig minden rendben volt. Egy idő után azonban a tyúkoktól való félelme ismét úrrá lett rajta. Amikor a tudósok ezt megtudták, újra meglátogatták, és mondták neki: „*Nem mondtuk neked, hogy te nem kukorica vagy, hanem ember?*” – „*Igen, mondtátok, de ki mondja meg a tyúkoknak? És mi van, ha nem hiszik el?*” ☺

Ki vagy te? Isten gyermeke vagy? Ki mondta neked? Egy prédikátor? Evangélista? Ha átmentél a megtérés szoros kapuján, ha bűnbánatot tartottál a Golgota keresztje alatt, ha elfogadtad Jézust Megváltódnak és Uradnak, a Szentlélek volt az, aki istengyermeki voltodról szívedben bizonyosságot tett.

Szellemi identitásunkat Krisztusban akkor érthetjük meg, ha megértjük, **ki Jézus.** Az Úr Jézus is megkérdezte a tanítványoktól: „*Mit mondanak rólam az emberek? ...És mit mondotok ti, ki vagyok én?*” Péter így válaszolt: „*Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia!*” (Mt 16:13-16). Meg kell értenünk, hogy **ki az, aki Isten gyermekének kilétét ígéri nekünk.** Az Úr Jézus tisztában volt identitásával. Tudta, hogy ő Isten Fia, és ennek megfelelően élt és cselekedett minden helyzetben. Hatalommal ellenállt az ördög kísértéseinek a sivatagban. Hatalommal parancsolt a betegségeknek, a démonoknak és a természeti erőknek. Ezzel a hatalommal hívta ki Lázár négynapos holttestét a sírból. Tisztában volt vele, hogy az Atyától függ, akinek alávetette magát. Identitását nem veszítette el sem a pusztai kísértésben, sem az üldöztetésben, sem a golgotai kereszten. **Ő a mi példaképünk!**

Ez a szellemi identitás – annak tudata, hogy ki vagyok Krisztusban – **biztonságot ad** nekünk. Ez nagyon szükséges, mert „*ha a trombita bizonytalan zengést tesz, kicsoda készül a harcra?*” (1Kor 14:8). Pál apostol azt mondja, hogy ő nem fut és nem harcol bizonytalanra. „*Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint aki nem a levegőt vagdossa...*” (1Kor 9:26). „*...mert tudom, kinek hittem, és bizonyos vagyok benne, hogy...*” (2Tim 1:12). És ezért felszólítja a korinthusiakat is, hogy vizsgálják meg és erősítsék meg hitüket: „*Vizsgáljátok meg magatokat, hogy hitben vagytok-e? Magatokat próbáljátok meg. Avagy nem ismeritek magatokat, hogy a Jézus Krisztus bennetek van? Kivéve, ha méltatlanok vagytok.*” (2Kor 13:5) A Szentlélek bizonyosságot ad nekünk, ha mi teljesítjük Isten feltételeit, amelyek a bibliai bűnbánat és hit. „*Ha (mi) megvalljuk bűneinket, (Ő) hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.*” (1Jn 1:9). **Ez egy szilárd szikla, amelyre a kétségek és a sátáni támadások idején ráállhatunk!** Ha én teljesítettem Isten feltételeit, Ő hűséges, hogy teljesítse ígéreteit! **És ez biztonságot ad!**

Ez a szellemi identitás tekintélyt is ad nekünk.

A tekintély megbízatást, Isten által delegált jogot és hatalmat jelent az uralkodásra, de egyben szolgálatot és felelősséget is. A világ teremtésekor Isten tekintélyt adott az embernek, és felruházta hatalommal, hogy uralkodjon az egész teremtés felett. A bűneset miatt az ember ezt a tekintélyt elveszítette, azonban Jézus Krisztusban visszanyerheti. **A tekintély önmagunk Istennek való önkéntes alárendelése által nyerhető el úgy, ahogy az uralkodáshoz is az önuralom által vezet az út.** Mindenekelőtt önmagunk felett kell hatalmat gyakorolni (uralkodni magunkon, szenvedélyeinken, vágyainkon, indulatainkon, a világi kívánságok és kísértések felett), mert csak akkor lehet tekintélyünk a családban, a gyülekezetben, a szolgálatban, sőt a sötétség hatalma felett is. Ha nem tiszteljük Isten Igéjét, nem számítsunk gyermekeink engedelmisségével. Isten az alázatosoknak adja a hatalmat. *„Isten a kevélyeknek ellenáll, de az alázatosoknak kegyelmet ad. Engedelmeskedjétek tehát az Istennek, és álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek”* (Jk 4:6-7). *„Mert mindenki, aki magát felmagasztalja, megaláztatik, aki pedig magát megalázza, felmagasztaltatik”* (Lk 14:11).

Ef 1:20-23 – Isten Jézus Krisztust *„feltámasztotta a halálból, és ültette Őt a maga jobbára a mennyekben. Felül minden fejedelemségen és hatalmasságon és erőn és uraságon és minden néven, mely nevezetik nemcsak e világon, hanem a következőben is: És mindeneket vetett az Ő lábai alá, és Őt tette mindenkinek fölötté az anyaszentegyháznak fejévé, amely az Ő teste, teljessége Őnéki, aki mindeneket betölt mindennel.”* Az egyház a Test, Ő a fej és a sötétség minden hatalma a Test lábai alá van vetve. Vagyis, ha te a Testhez tartozol, ha be vagy épülve a Testbe, és ha engedelmesen aláveted magad a Fejnek, akkor Jézus nevében a sötétség minden hatalma alárendelődik neked, még akkor is, ha úgy gondolod, hogy te csak olyan jelentéktelen tag vagy, mint a kislábujj. Mert minden az Ő testének lábai alatt van.

Az Úr Jézust nagy sokaság követte. Hatalmat és felhatalmazást azonban adott nem minden követőjének, csak a tanítványainak. *„Azoknak, akik befogadták Őt, jogot és hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek”* (Jn 1:12), de **hatalmat és tekintélyt az Ő nevében cselekedni csak a tanítványainak adott, és ad ma is!** Az ember ek a nagy tömegből csak akkor követték az Urat, ha szükségük volt valamire, meg akartak gyógyulni, csodát akartak látni, valamit megtapasztalni, de amikor az Úr „k1eményebb eledelt” adott nekik, megsértődtek és elhagyták az Urat. Az Úr Jézus azonban kiválasztotta magának tanítványait, akiknek hűségesen folytatniuk kellett a megkezdett munkát. Tanította őket, felkészítette őket, felhatalmazást adott nekik, és kiküldte őket gyakorlati szolgálatra is. A mai kereszténység tragédiája, hogy sok a hívő, de kevés a tanítvány. Nem minden keresztény Jézus Krisztus tanítványa. Te ki vagy? Egy a tömegből, vagy pedig az Ő tanítványa? Van identitásod, mint Jézus Krisztus tanítványa? A tanítványság radikális kereszténység. Ha nem vagy tanítvány, a nagy tömeghez tartozol!

Mt 10:1 *„És előszólítván tizenkét tanítványát, hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtelenséget.”* (Mk 6:7, Lk 9:1).

Lk 10:19 *„Íme adok néktek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek..”*

ApCsel 1:8 *„...vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljön reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samáriában és a földnek mind végső határáig..”*

A Biblia leírja egy római százados történetét, akinek szolgálója halálos beteg lett. A százados tisztelte és szerette szolgáját, és amikor megtudta, hogy Jézus éppen most érkezett Kapernaumba, megkért néhány idősebb zsidót, hogy járjanak közbe érte Jézusnál. És amikor Jézus már közel volt házához, követeket küldött ezzel az üzenettel: *„Uram, ne fáraszd magad, nem vagyok méltó arra, hogy a házamba jöjj. Csak egy szót szólj, és hiszem, hogy meggyógyul a szolgám. Mert én is hatalom alá helyezett személy vagyok, és ezért van hatalmam a katonáim felett.”* Amikor Jézus ezt meghallotta, elcsodálkozott, és így szólt a sokasághoz: *Még Izraelben sem találtam ekkora hitet.* (Lk 7:1-10, Mt 8:5-10). Ez a százados a hite mellett katonaként felismerte a kimondott szó erejét és a tekintély elvét. Felfedezte Isten hatalmi rendjének rendszerét. Hitte, hogy úgy, ahogy az ő szavainak van hatalma beosztottjai felett, mert ő maga is alávetette magát a felsőbb hatalomnak, ez a szellemi téren is működik. Felismerte tehát, hogy az Úr Jézus szavának van hatalma a betegségek felett is. Felfedezte és bebizonyította, hogy ismeri ennek a tekintélynek a titkát, vagyis azt, hogy a kimondott szó tekintélye a magasabb tekintélynek való alávetettségben rejlik.

IL: A mexikóvárosi csúcsforgalomban egy kisfiú figyelte, ahogy a rendőr karjelzésekkel irányítja a forgalmat. Egyszer baleset miatt torlódás alakult ki, és a rendőrnek intézkednie kellett. Forgalomirányító „karmesteri botját” azonban ott hagyta. Amikor a fiú ezt meglátta, elvette és irányítani kezdte a forgalmat, ahogy azt a rendőrtől látta. Mindenki respektálta, és egy idő után helyreállt a rend. Hasonlóképpen Isten gyermeke – ha Krisztusban van! – tekintélye van Őbenne. Tehát öltözzük fel Krisztust! Az ő „egyenruhája”, az igazságának ruhája a mi tekintélyünk. Ismerd fel hatalmat Krisztusban, valamint Jézus vérének és nevének erejét!

Mint mondtam, az identitás bizonyosságot és tekintélyt ad nekünk. Ezért fontos felismerni az Krisztusban való identitásomat! Ki vagyok Krisztusban, és milyen jogom és hatalmam van Benne?

A Biblia azt mondja, hogy...

2Kor 5:17 „...ha valaki Krisztusban van, **új teremtés** az; a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden.”

Ef 2:10 „Mert az **Ő alkotása** vagyunk, teremtve Átala a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.”

1Jn 3:1 „Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy **Isten fiainak** neveztetünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt.”

Jn 1:12 „Valakik pedig befogadták Őt, **hatalmat adott** azoknak, hogy **Isten fiaivá** legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek.”

2Kor 5:21 „Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi **Isten igazsága** legyünk Őbenne.”

Kol 3:12 „Öltözzetek föl azért, mint az **Istennek választottjai, szentek és szeretettek**, könyörületes szívet, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrés

Ef 1:7 „Akiben van a mi **váltáságunk** az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint.”

Kol 2:13 „És titeket, kik holtak voltatok a bűnökben és a ti testeteknek körülmetéletlenségében, **megelevenített** együtt Ő vele, **megbocsátva** minden bűnötöket...”

1Jn 1:7 „Ha pedig a **világosságban járunk**, amint ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére **megtisztít** minket minden bűntől.”

Gal 3:9 „Ezért a hitből valók áldatnak meg a hívő Ábrahámmal.”

Ef 1:3 „Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki **megáldott minket minden lelki áldással** a mennyekben a Krisztusban.”

1Thess 1:4 „Tudván, **Istentől szeretett** atyámfiai, hogy ti ki vagytok választva...”

Ef 1:4 „A szerint, amint magának **kiválasztott** minket Ő benne a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Ő előtte szeretet által.”

2Tim 1:9 „Aki megtartott minket és **hívott** szent hívással, nem a mi cselekedeteink szerint, hanem az Ő saját végezése és kegyelme szerint, mely adatott nekünk Krisztus Jézusban örök időknek előtte.”

Róm 8:37 „De mindezekben felettébb **diadalmaskodunk**, Az által, aki minket szeretett.”

1Kor 6:19 „Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó **Szent Léleknek temploma**, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok?”

1Kor 1:2 „Az Isten gyülekezetének, amely Korintusban van, a **Krisztus Jézusban megszentelteknek, elhívott szenteknek**, mindazokkal egybe, akik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét segítségül hívják bármely helyen, a magokén és a miénken.”

2Kor 3:18 „Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélve, ugyanazon ábrázatra **elváltozunk**, dicsőségről dicsőségre, úgy, mint az Úrnak Lelkétől.”

Jn 8:31 „Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonytal az én **tanítványaim** vagytok...”

Jn 8:32 „...és megismeritek az igazságot, és az igazság **szabadokká tesz** titeket.”

Fil 3:20 „Mert a **mi országunk a mennyekben** van, honnét a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk.”

2Kor 5:20 „Krisztusért járván tehát **követségben**, mintha Isten kérne mi általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel!”

Róm 8:17 „Ha pedig gyermekek, **örökösök** is; örökösei Istennek, örökostársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.”

Ef 2:6 „És együtt feltámasztott és együtt **ültetett a mennyekben**, Krisztus Jézusban”.

Ef 5:8 „Mert régen sötétség voltatok, most pedig **világosság** az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok.”

Jn 17:21 „Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.”

Fil 4:13 „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.”

Jel 12:11 „És ők legyőzték azt a Bárány véréért, és az ő bizonyágtételüknek beszédéért; és az ő életüket nem kímélték mind halálig.”

1Kor 1:5 „Mert mindenben **meggazdagodtatok** Őbenne, minden beszédben és minden ismeretben.”

Zsid 13:5 „Fösvénység nélkül való legyen a magatok viselete; elégedjete meg azzal, amitek van; mert ő mondotta: **Nem hagylak el**, sem el nem távozom tőled.”

Tit 2:14 „Aki önmagát adta mi érettünk, hogy **megváltson** minket minden hamisságtól, és **tisztítson** önmagának kiváltképen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt.”

1Pt 2:9 „Ti pedig **választott** nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.”

Ef 4:30 „És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, aki által **megpecsételtettek** a teljes váltságnak napjára.”

1Kor 6:20 „Mert **áron vétettetek meg**; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben...”

1Pét 1:19 „Hanem **drága véren**, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén.”

Mindezt azonban Isten Igéje nem mindenkinek mondja, aki olvassa vagy hallgatja, hanem csak azoknak, akik újjászülettek és Krisztus Jézusban vannak. Mert az egyházban is vannak olyanok, akik ugyan hallgatják Isten Igéjét, de még nem születtek újjá. Úgy, mint az az írástudó, akinek Jézus azt mondta: „**Nem vagy messze Isten országától.**” (Mk 12:34). Nem volt messze, de még nem volt bent. Se kívül, se belül. Se hal, se rák. Amolyan „hibrid keresztények”, mint egy számítógép által generált „banánhal”. Mert gyakran hallani olyan „keresztényekről”, akik intenzíven gyakorolják a zen buddhizmust és a jógát. Vagy büszkén vallják: „**Meleg keresztény vagyok?**” – Mi ez?! – Banánhal!

A te identitásodat nem a megvallásod határozza meg. Egy tanulságos mese a dzsungelből elmondja, hogy egy kecske rendkívül erősnek érezte magát, ezért úgy döntött, hogy többé nem akar kecske lenni, hanem oroszlán lesz. Megkérdezte a majmot, mit tegyen, hogy oroszlán legyen. A majom azt tanácsolta neki, hogy menjen oda, ahova az oroszlánok járnak, tegye azt, amit az oroszlánok, ordítson, mint az oroszlán, egye azt, amit az oroszlánok esznek. A kecske igyekezett minden erejével követni a majom tanácsát, de a dzsungel állatai nem respektálták, kinevették, vagy szánnalommal figyelték viselkedését. Ezért visszament a majomhoz, és panaszkodott neki, hogy az állatok őt ignorálják. A leleményes majom fogott egy darab deszkát, ráírta a kecske vallomását: „**ORSZOLÁN VAGYOK!**” és a nyakába akasztotta. – Ezt most már mindenkinek respektálnia kell, még az oroszlánoknak is. A kecske magabiztosan elsétált, sőt az oroszlánok közé is elment. Mindennek az lett a vége, hogy a kecskéből az oroszlánok ebédje lett. A kismajom nem tanult a kecske esetéből. Ő is oroszlán akart lenni. Az egyik vadásznál meglátott egy egész oroszlánbőrt, és ellopta. Magára vette, és az állatok közé ment. A kisebbek megijedtek tőle, de végül úgy járt, mint a kecske. **A kecske vagy a majom vallomása nem változtatta meg kilétüket!**

Identitásodat nem megvallásod határozza meg, hanem a jelleted és a megváltozott életed gyümölcse. Eljön a nap, amikor sokan mondják majd az Úr Jézusnak: „*Nem a te nevedben prófétáltunk, nem a te nevedben űztünk ki démonokat, és tettünk sok csodát a te nevedben?*” - és az Úr azt válaszolja nekik: „*Sohasem ismertelek titeket! Távozzatok tőlem, ti gonosztevők!*”

Mt 7:15-23 „*Őrizkedjetek pedig a hamis prófétáktól, akik juhoknak ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Vajon a tövisről szednek-é szőlőt, vagy a bojtórjáról fűgét? Ekképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem; a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem. Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt. Minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik és tűzre vettetik. Azért az ő gyümölcseikről ismeritek meg őket. Nem minden, aki ezt mondja nekem: Uram! Uram! megy be a mennyek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-é, és nem a te nevedben űztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk-é sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nekik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők!*”

Az Úr Jézus itt a hamis prófétákról beszél, akik az Ő eljövetele előtti utolsó időben megsokasodnak. **Jellemzőik:** 1) Bibliátlan tanítás, 2) Hamis, üres, beteljesületlen prófécia, 3) Emberek manipulálása, 4) A Szentlélek gyümölcseinek hiánya /Gal 5:22/, 5) Önmaguk – emberi - felmagasztalása.

Meglepő, hogy sok hívő nem ismeri fel őket, hagyja magát manipulálni és követi őket. Ez annál is súlyosabb, mert a hamis próféták munkája az antikrisztus megjelenését fogja eredményezni, „*akinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, és a gonoszságnak minden csalárdságával azok között, akik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő üdvösségükre. És azért bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak; hogy kárhoztattassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.*” (2Tesz 2:9-12).

A gyümölcseről lehet felismerni a fát. Nem elég az identitásodat megvallani, az identitásodat a karaktered határozza meg. Vagy új teremtés vagy, vagy pedig nem vagy. Az oroszlának nem kell megvallania vagy bizonyítania az identitását! Vagy oroszlán, vagy nem. Vagy jó fa vagy, vagy nem! Életed gyümölcseről ismernek meg! Vagy Krisztusban vagy, vagy nem!

Mt 12:33 „Vagy legyetek jó fák, és teremjete jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjete romlott gyümölcsöt; mert gyümölcseről ismerik meg a fát.”

Lk 6:44-45 „Mert minden fa az ő tulajdon gyümölcseről ismertetik meg; mert a tövisről nem szednek fűgét, sem a szederindáról nem szednek szőlőt. A jó ember az ő szívének jó kincséből hoz elő jót; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt: mert a szívnek teljességéből szól az ő szája.”

Elismerem, hogy az egyház, a gyülekezet összetétele sokszínű. Vannak itt érett keresztyének, akiknek már el kellene fogadniuk a „keményebb eledelt” is. Ahogy a Zsidókhoz írt levélben is meg van írva: „*ez idő szerint már tanítóknak kellene lennetek...*” (Zsid 5:12). Vannak, akik nem régen tértek meg, és még lelki csecsemők a hitben, valamint vannak itt buzgó, de gyakran ingatag tinédzserek is. Mindenki jöhet az Úr Jézushoz úgy, ahogy van, de aki elfogadta Őt Urának, annak változnia és növekednie is kell, különben elsatnyul, mint egy fejletlen gyermek. Azt is tudom, hogy minden fának időre van szüksége ahhoz, hogy gyümölcsöt hozzon, de a beoltott fa jó egészségének nyilvánvalónak kell lennie.

Néha hallani a szószékekről „buzdítást” olyan értelemben, hogy „*Jézus meghalt minden bűnödért, azokért is, amelyeket a jövőben fogsz elkövetni.*” Még ha ez igaz is, én inkább János apostol szavaival akarok buzdítani: „*Fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkezzetek. És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.*” (1Jn 2:1) Pál apostol ezt írja: „*Mit mondunk tehát? Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen? Távol legyen!*” (Róm 6:1-2). Azért, mert **ráléptünk a gyakorlati megszentelődés útjára**, és „*szentség nélkül senki sem látja meg az Urat!*” (Zsid 12:14). És ezért, „*aki szent, szenteltessék meg ezután is!*” – és fordítva: „*Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is!*” (Jel 22:11). Az egyik szlovák ének így szól: „*Te, aki szent vagy, élj szentül, ti, aki tiszta, tisztuljon meg tovább, ti gonoszok, nyugodtan vétkezzetek, hisz mindenkinek szabadsága van!*” ?☺?)

Az újjászületés jelei:

- **Békesség** a szívben, békesség Istennel (a nyugalanság oka – a bűn és a félelem problémája – meg lett oldva),
- **Öröm** – a bűnbocsánat és az üdvösség felett, a fiúság öröme.
- **Szeretetviszony** – Istenhez: a Bibliához való viszony, engedelmesség (ez Isten iránti szeretetünk mértéke: Jn 14:21, 23), – testvérekhez: (a mérték: Jn 13:34-35, 1Jn 4:20), - hitetlenekhez, mentő szeretet az elveszett bűnösök felé, - ellenség felé megbocsátás (Mt 5:44, Mt 6:15).
- **Nyilvánvaló életváltozások** (a megtérés gyümölcse, a Szentlélek gyümölcsei, győzelem e világ kísértései és a bűn felett).
- **Vágy** – a Szentlélek teljességére, jó cselekedetekre, lélekmentésre, bizonyágtételre, a szolgálatra, vágy világosságul és sóul lenni a társadalomban, és hirdetni az evangéliumot mindenkinek.
- **Undor, allergia a bűnnel szemben.** Az újjászületett hívők őrizkednek a bűntől, és naponta megszentelik magukat.

- **Új világszemlélet, új gondolkodás**, új érdeklődési körök, módszerek, hobbik, új ízlés e világ divatjával szemben stb. „...a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden.” (2Kor 5:17), Az új természet számára természetes, hogy „az Ő parancsolatai pedig nem nehezek.” (1Jn 5:3).
- „Nincsen azért immár semmi kárhozzátásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, *) **akik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint.**” (Róm 8:1). *) Sajnos, az új fordításokból a vers második fele hiányzik!
- „Akik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.” (Gal 5:24).

Az identitás – annak tudata, hogy ki vagyok Krisztusban – **bizonyosságot, tekintélyt ad, de egyben arra kötelez bennünket**, hogy hivatásunkhoz méltóan éljünk! **Ef 4:1** „Kérlek azért titeket én, aki fogoly vagyok az Úrban, hogy járjatok úgy, mint illik elhívásotokhoz, mellyel elhívtatok.” **Kol 1:10** „Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és növekedvén az Isten megismerésében.” **Ef 5:8** „Mert régen sötétség voltatok, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok.” Éljetek identitásotokhoz méltóan, és viselkedjétek Isten gyermekeinek státuszához méltóan! Mint egy királyi herceg vagy hercegnő!

Óvakodjunk a hatalommal való visszaéléstől és az identitásvesztéstől! Egy ezredesnek nagy tekintélye van. De csak addig, amíg aláveti magát feletteseinek és nem él vissza pozíciójával. Ha lázadást szítana egy tábornok ellen, lefokoznák, és elveszítené tekintélyét. Aki nem viselkedik pozíciójához illően, az elveszti tekintélyét. Például, ha egy államelnök közbotrányt okozna, ha egy kocsmában részegen, félmeztelenül verekedne..., a nép előtt akkor is elveszítené tekintélyét, ha továbbra is hivatalban hagynák. Hasonlóképpen, Isten gyermekeinek csak addig van tekintélyük, amíg az Istentől rendelt engedelmisségben megmaradnak, és elhívásukhoz méltó életet élnek.

6) A GYÜLEKEZETI IDENTITÁS is nagyon fontos. Jóllehet az egyháztagság nem üdvözít senkit, számomra nagyon fontos, hogy ehhez a gyülekezethez tartozom.

Megtérésem után a gyülekezetünkben nem voltak fiatalok. Engem azonban vonzott az igazság, amelyet abban a gyülekezetben hirdettek. Talán voltak a városban jobban szervezett gyülekezetek, voltak fiatalok, jobb programok, de hálás vagyok Istennek a megismert igazságért, különösen, ami a Szentlélek munkáját illeti. Hálás vagyok Istennek a „pünkösdi” karizmatikus vagy apostoli identitásért.

7) És ez az a terület, amely az utóbbi időben meglehetősen el lett hanyagolva: a **PÜNKÖSDI IDENTITÁS** területe. Ha a Szentlélek az, Aki lelkünknek bizonyosságot tesz Isten fiúi mivoltunkról, akkor szükséges Vele élő kapcsolatban lennünk, és vigyázni arra, hogy Őt ne szomorítsuk meg (Ef 4:30), se ki ne oltuk (1Tes 5:19). **Sok keresztény nem élte át a Szentlélek keresztségét sem.** Emlékszem, ahogy én 56 évvel ezelőtt átéltem. Ez egy hatalmas élő tapasztalat az élő Istennel, amely bizonyosságot ad! A Szentlélek meggyőz a bűnről, az igazságról, a fiúságról, tanít, elvezet minden igazságra... - bizonyosságot ad! És mindenekelőtt **megszentel és erőt ad** a hűséghez.

Tiszteljük a más felekezetekhez tartozó testvéreket, akik újjászületett keresztények, de hála legyen Istennek azért a megismert igazságért, amelyet a pünkösdi ébredés úttörői újra felfedeztek, akár Skóciában, Walesben vagy Amerikában. Ma azonban az asszimiláció és a pünkösdi identitásunk elvesztése fenyeget bennünket. Fennáll a veszélye annak, hogy kialakulóban van a keresztényeknek egy hamis egysége, mint valami közös esernyő alatt, de közös alap nélkül.

Korábban volt pünkösdi identitásunk, ami a radikális megtérés, az újjászületés és a bemelegítéssel történő vízkeresztség mellett a Szentlélek-keresztség átélése, a Szentlélek ajándékainak megnyilvánulása és a buzgó imádkozás. Később a dicsőítő éneklés is a pünkösdi identitás része lett. A dicsőítő énekek célja az imaélet kiegészítése és fellendítése volt, de mára a dicséretnek nem kiegészítik, hanem felváltották a korábbi buzgó imádkozást. Ma már nemcsak a pünkösdieknek, karizmatikusoknak van dicsőítő szolgálata, hanem más evangéliumi és hagyományos keresztény gyülekezetnek is – ami nem baj, sőt örömdetes. A sajnálatos benne az, hogy ugyanezeket a dicsőítő énekeket éneklik a nem újjászületett „keresztények” is, akik a szentekhez is imádkoznak, Máriát is imádják, és ezzel mintegy kölcsönösen demonstráljuk az egységet. Fennáll a veszélye annak, hogy a keresztényeket ugyanazok énekeknek, dicséretnek egy nagy közös „esernyője” egyesíti, de Isten Igéjének közös alapja nélkül, lelki értékeink, bibliai igazságok feladása, identitásvesztés árán.

Az Egyháznak nem közös esernyőre, hanem közös alapra van szüksége, ami Isten Igéje!

8) AZ IDENTITÁS ELVESZTÉSE – asszimiláció

Ezsdrás könyvének 2. fejezetében arról ír, hogy miután Júda törzse visszatért a babiloni fogságból, népszámlálás volt. Többek között számba vették a Lévi törzsét és ezen belül a papokat is. Sok pap azonban elvesztette származási iratait a fogságban, és nem tudták bizonyítani, hogy ők is Lévi törzséből származnak, és papok. **Nem tudták igazolni személyazonosságukat, identitásukat.** Ezért kizárták őket a papságból. Valószínű, hogy a fogságban nem törődtek vele túl sokat, a papság nem jelentett nekik semmit, nem tulajdonítottak neki fontos jelentést. Nem is néztek hittel és reménnyel a jövőbe, nem hitték el, hogy valaha is kiszabadulnak a fogságból, és újra papok lesznek. Mások naponta erősítették magukban ezt a tudatot, és naponta nézegették irataikat. Hittel és reménnyel tekintettek a jövőbe is, hittek abban, hogy a babiloni fogság véget ér, és ismét papi szolgálatba állnak. Mert Isten megígérte Jeremiás prófétán keresztül, hogy a fogság 70 évig fog tartani. Még gyerekek voltak, amikor fogságba vitték őket, vagy már Babilonban születtek, de a papi nemzedékhez tartoztak. Hittek abban, hogy a papság helyreáll, és ők ott lesznek. Ebben nagy szerepe volt szüleiknek is, akik ezt a tudatot, ezt az identitást nap mint nap beléjük oltották.

John Bunyan „A zarándok útja” című könyvében azt olvashatjuk, hogy a zarándok egy ponton – képletesen szólva – elvesztette a identitását igazoló írást. Vagyis jöttek a próbák, fáradt volt, elaludt, álmában pedig kiesett a kezéből a dokumentum. Amikor később szüksége volt rá, és rájött, hogy nincs, a kétségbeesés lett úrrá rajta, és hirtelen nem volt üdvösség bizonyossága. De mekkora volt az öröme, amikor megtalálta!

Izrael népét gyakran kísértette az asszimiláció és az identitás elvesztése. Már Jákob idejében is. Az 1M 34:8-10-ben azt olvassuk, hogy amikor Sekhem megerőszakolta Jákob lányát, Dinát, Sekhem apja, Khámor felajánlotta Izraelnek, hogy Sekhem Dinát feleségül veszi, és kölcsönösen szerezzenek sógorságot, telepedjenek és együtt éljenek, hogy együtt kereskedjenek. Jakob családja ezt akkor elutasította, és – bár szégyenletes módon, alattomos mészárlással – megőrizte identitását. Jákob családja Egyiptomban Izrael népévé nőtt, és ott is asszimiláció nélkül megőrizte identitását. Még József két fia, Efraim és Manassé is, akiknek anyja egyiptomi volt, egy egyiptomi pap lánya, ellenállt a pogány nyomásnak /anyja és nagyapja/, nem asszimilálódtak az egyiptomi kultúrába és vallásba, hanem megőrizték izraelita identitásukat.

A problémák akkor kezdődtek, amikor Egyiptomból kiszabadulva (2Móz 12:38) sok „elegy nép” is velük ment, akik később zúgolódtak Mózes ellen és lázadást keltettek a nép között. Amikor Isten később Törvényt adott Izrael népének, szigorúan megtiltotta a pogány nemzetekkel való keveredést, akik varázslást, kultikus parázsnaságot gyakoroltak, feláldozták gyermekeiket az általuk imádott idegen isteneknek. Bár az ígélet földjére való vándorlás során voltak kísértések, amiknek sokan engedtek, de ezt követően Isten büntetése félelmet keltett a nép között.

Egy ilyen esetet ír le 4Móz 25:1-9. Amikor Bálák moáb király kísérlete, hogy Bálámon keresztül megátkozza Izrael népét, kudarcot vallott (4Móz 22-24 fejezet), Bálák Bálám tanácsára taktikát változtatott (4Mó 31:16). Bálám nem átkozhatta meg Izraelt, mert az Úr meg akarta áldani. De Bálámot vonzotta a jutalom, az arany, amit nem akart elszalasztani. Ezért kapzsiságból azt találta ki, hogy ha a moábita nők bálványimádásra és erkölcstelenségre tudják vezetni az izraelitákat, akkor többé nem kell őket átkozni, mert maga Isten küldi rájuk az ítéletet. Így hát Bálák vonzó moábita nőket választott, akik tudták, hogyan kell megrészegetni és beszennyezni Izrael fiait testileg és lelkileg. Így 24 ezer izraelita pusztult el kard által.

Az ígélet földjének elfoglalása után, Isten szigorú parancsa ellenére, egyes izraelita törzsek megkímélték a kánaánitákat, nem üzték ki őket, akik csapdává váltak számukra, és ezért nem volt elég ellenállásuk az asszimilációhoz. **Zsolt 106:34-45** „*Nem irtották ki a népeket sem, amint utasította őket az Úr. Sőt összeelegyedtek a pogányokkal, és eltanulták cselekedeteiket. És tisztelték azoknak bálványait, és törvényt lettek azok reájuk. És feláldozták fiaikat és leányaikat az ördögöknek, És ártatlan vért ontottak: fiaik és leányaik vérének, akiket Kánaán bálványainak áldoztak, és megfertőztetett a föld öldökléssel. És tisztátalanokká lettek cselekedeteikben, és paráznákká tetteikben. De felgyúlt az Úr haragja népe ellen, és megutálta az ő örökségét. És odaadta őket a pogányok kezébe, és gyűlölködők uralkodtak rajtuk. És sanyargatták őket ellenségeik, és görnyedtek azoknak hatalma alatt! Számtalanszor megmentette őket, de ők felháborították szándékaikkal, és mélyebben merültek bűneikbe. De reájuk tekintett a nyomorúság napján, mikor meghallgatta rimánkodásukat; És megemlékezett velük kötött szövetségéről, és nagy kegyelmessége szerint megengesztelődött.*”

Izrael népe identitásának 3500 éven át tartó megőrzésének alapja – még a babiloni fogságon és a holokauszton keresztül is – Isten törvénye volt. Míg évezredek során nemzetek veszítették el identitásukat és tűntek el, Izrael, mint nemzet a sok támadás és üldözés ellenére tovább él. Úgy, mint az elpusztíthatatlan bokor, amelyet Mózes látott a sivatagban, égett, de nem égett el. (2Móz 3:2-3).

Úgy, ahogy a nemzetek elveszítik identitásukat, amikor asszimilálódnak, alkalmazkodnak a környezethez, a keresztény is elveszítheti identitását, ha ehhez a világhoz alkalmazkodik. Amikor a keresztény elveszti identitását, elveszti bizonyosságát, az üdvösség bizonyosságát, és jönnek kétségek: „*Isten gyermeke vagyok még?*”

Ezért mondja Pál apostol: „*Kérlek tehát titeket, atyámfiain, Isten sokféle irgalmára... ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el elmétek megújulása által...*” (Róm 12:1) János apostol is: „*Ne szeressétek ezt a világot, sem azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete.*” (1Ján 2:15). Pál apostol tovább megy, és azt mondja, hogy „*amit a pogányok áldoznak, az ördögöknek áldozzák és nem Istennek; nem akarom pedig, hogy ti az ördögökkel legyetek közösségben.*” (1Kor 10:20). Úgy, ahogy az Ószövetségben Isten népe számára a legnagyobb veszélyt a pogány népek bálványimádása jelentette, az újszövetségi korban – különösen manapság – e világ szellemének hatása, a modern bálványimádás, amely sokféleképpen megnyilvánul az élet különböző területén.

Ez a szellemiség az Egyházba is benyomul, és így akár egy keresztény is „banánhal” pozícióba kerülhet. Isten féltékenyen szerető Isten, aki tudja, hogy a bálványimádás mögött nem csak egy „más kultúra” áll, hanem maga a sátán, aki az ember alattomos ellensége. Isten nem akarja, hogy gyermekei a Sátán karmaiba kerüljenek, és idegen istenek, démonok áldozataivá váljanak.

9) IDENTITÁSVÁLTOZÁS – pozitív és negatív

A változás lehet pozitív, azaz jó irányba vagy negatív, rossz irányba. A kérdés azonban az, hogy ki mit tart jónak vagy rossznak. Gyakran az emberek jobbnak tartják a dolgokat, melyek a testi vágyak, az istentelen gondolkodás, bibliaellenes vélemények, illetve bizonyos divatirányzatok vagy személyes érdekek miatt jobbnak tűnnek. Ezért szükségünk van a jó és a rossz Isten szerinti megkülönböztetésének képességére, mert „*Jaj azoknak, akik a gonoszt jónak mondják és a jót gonosznak*”. (Ézs 5:20).

Az újjászületés, Isten gyermeke identitásának elnyerése gyökeres változás az ember életében. Ez mindenekelőtt a szív és a gondolkodás megváltozása, amely kifelé is megnyilvánul. Megváltozik a szem- és arckifejezés, észrevehetően a beszédstílus, az életmód, az érdeklődési kör, az értékrend és a vágyak, néha a név is. A szív megváltozását bizonyítja a külső megjelenés megváltozása is. Néha a teljes megtisztuláshoz szükséges a ruhát kimosni, átalakítani, szükséges átöltözni, kitakarítani, kifesteni a lakást, sok okkult dolgot és dekorációt eltávolítani, elégetni, tárgyakat, fényképeket, plakátokat, könyveket, szobrocskákat, amuletteket, szimbólumokat és jeleket eldobni. Vessd le régi életedet, mosakodj meg és öltsd magadra az Úr Jézus Krisztust. Ahogy Isten Igéje mondja az Ef 4:17-24-ben. verseket. „*Ne járjatok többé úgy, mint a pogányok...*” (17. vers).

Pál apostol e szavai szerint, van egy tipikus pogány életmód, és van egy tipikus keresztény életmód is, bár nem minden keresztény él így. Ez a két életmód teljesen ellentétes. Vessétek le az őembert, a régi életmódot, és öltsetek fel az új embert igazságában és szentségében. Úgy, ahogy radikális változás az, hogy Krisztus meghalt és feltámadt a halálból, a te halálod és az új életre való feltámadásod is az. Ez azt jelenti, hogy levetkőzöd és elhagyod régi életedet, mint egy régi, szennyes ruhát. Vedd le és dobd el, mosakodj meg és öltsd fel Krisztust, öltsd magadra az új embert, az új életet igazságban és szentségében. Senki nem öltene új vagy tiszta ruhát a szennyesre! Keresztyénné válni ugyanolyan radikális változás, mint amikor egy rab kegyelmet kap, levetkőzik, visszaadja rabruháját, megmosakodik és tiszta civil ruhát vesz fel. Ugyanakkor új identitást is kap.

Isten kegyelméből ezt én is megtapasztaltam. Régi identitásom a világban ez volt: **részeges tánczenész**. Amikor Isten egy temetésen megszólított, két héttel később levettem szennyes ruhámat, szakítottam régi életmódommal és új identitást kaptam: **Isten gyermeke lettem**.

Pál apostol megtérése előtt Tarzusi Saulus (Savol) volt. Az első király, a Dávidot üldöző Saul nevét viselte, ő pedig az egyház üldözője volt, de Pál apostol lett (Paulus - kicsi).

A sírokban lakó, ruhát nem viselő, éjjel-nappal kiáltozó és magát kövekkel vagdosó **gadarénus** identitása: **démonok légiójával megszállott volt** (Mk 5:1-20, Lk 8:27-39). Gyakran megkötözték kötelekkel, láncokkal, a köteleket letépte, a láncokat letörte. Miután az Úr Jézus őt megszabadította, meggyógyult, felöltözött, józan esze volt, és más emberré vált, **az Úr Jézus Krisztus tanúja lett**.

Mária Magdaléna egy közismert **bűnös nő** volt, akiből az Úr Jézus hét démonot űzött ki. Megszabadulása után a 12 apostollal együtt követte az Urat. Ő lett az **első evangélistanő**, akinek az Úr Jézus feltámadás után megjelent, és hirdette az örömhírt, hogy „Jézus él”!

Zákeus gyűlölt vámszedő volt. Ez volt az identitása. A Jézussal való találkozás során nagy változást élt át, és úgy döntött, hogy vagyona felét a szegényeknek adja, és négyszeresen megtéríti a kárt azoknak, akiket becsapott. Az Úr Jézus új identitást adott neki: „**Ábrahám fia**” lett. (Lk 19:8-9).

Hasonlóan a másik **vámszedő, Lévi**. A város kapujában ült és szedte a vámot, az adót. Hirtelen megállt mellette egy Jézus nevű férfi, ránézett, és így szólt: „*Jöjj, és kövess engem!*” Ő felkelt, mindent ott hagyott, és követte Jézust. (Lk 5:27-28). Új identitást és új nevet kapott: **Máté apostol**.

Az Úr Jézus **többi tanítványa is** megtapasztalta az identitásváltozást. Egyszerű emberek voltak, többnyire halászok, de **emberhalászokká** és apostolokká, sőt az evangélium mártírjaivá lettek.

Júdás kétszer is átélte az identitásváltozást. Egyes történészek szerint a **zelóták** radikális mozgalomhoz tartozott, majd az Úr Jézus elhívta **tanítványának**, végül **árulója és öngyilkos** lett.

Démás Pál apostol munkatársa volt. Pál azonban szomorúan írja, hogy elhagyta őt, mert megszerette ezt a világot. (2Tim 4:10). **Identitását negatívan változtatta meg** a világ szeretete.

Az Ószövetségben is találunk olyan embereket, akik megváltoztak, de többnyire nem jó, hanem rossz irányba. A bibliai nevek jelentése gyakran előrevetítette a nevet hordozó személy **identitását és jellemét**. Néhány példa, amiből tanulhatunk:

Ábrahám Mezopotámiában élt a sok istent tisztelő népek között, mint egy közülük. Amikor Isten felszólította, hogy hit által hagyja el atyái földjét, és menjen Kánaánba, 75 éves volt, és **Ábrámnak** (magasztos atya) hívták. Isten megígérte neki, hogy nemzetek atyjává teszi, és magvában megáldatnak a föld minden nemzetségei (1M 12:3, 22:18). Feleségével, **Szárajjal** azonban nem volt fiuk. Amikor 99 éves volt, Isten megerősítette vele kötött szövetségét, és megígérte, hogy egy év múlva fiat ad neki, és **Ábrahámra** (sok nép atyja) változtatta a nevét. Hasonlóképpen, Isten megváltoztatta feleségének nevét Száraj-ról (harcos) **Sárára** (nemes fejedelemasszony). Ábrahám hitt Istennek, és ez tulajdonított neki igazságot (Gal 3:6). Így lett Ábrahám **a hívők atyja**. (Róm 4:16). Ábrahám „magva”, akiben a föld minden nemzetségei megáldatnak, maga Jézus Krisztus.

Jákób hazugként, **csalóként** kezdte, majd **menekülő szökevény** lett, végül Isten nevét **IZRAEL**-re (Istennel győztes harcos) megváltoztatta és lett Izrael népének ősatya.

Mózes identitása is többször változott. **Héber fiúnak** született. Identitása kialakításában nagy szerepet játszott **édesanyja, Jochebed** (mint a keresztény anyák mintája!), aki lehetőséget kapott a szoptatására. Ugyanakkor határozottan bele oltotta: „*Bár te a fáraó házában fogsz felnőni, de te nem tartozol oda! Te Isten választott népéhez tartozol!*” Aztán a fáraó házában nevelkedett **a fáraó fiaként**, majd **gyilkos és menekülő szökevény** lett, azután a **midianita pap nyájának pásztora**, végül **Izrael népének Isten által elhívott vezetője**. Ez mind Isten felkészítésének és Mózes identitása formálásának iskolája volt.

Sámson előtt is sikeres jövő állt. Nevének jelentése: **a Nap fia**. Úgy született, mint Istennek szentelt **nazíreus**. Azonban gyakran megszegte Isten tilalmait, önkényesen élt. Ennek ellenére **erős volt és hős**. A nők iránti „gyengesége” miatt azonban elveszítette erejét, és **vak rabszolga** lett. Végül, amikor megalázta magát, és Istenhez kiáltott, ereje helyreállt, és amikor haldoklott, több filiszteust ölt meg, mint élete során. (Bírák 16:30). Neve a **hit hősei között** van (Zsid 11,32).

Gedeon identitásának is több szakasza volt: egy **félékegy** ember, **de jó sáfár** volt, a pajtában rejtőzködött és búzát csépelte, hogy megmentse a midianitáktól (Bírák 6-8. fejezet). **Kisebbségi komplexuma** volt („*az én nemzetségem a legszegényebb... és én vagyok a legkisebb atyámnak házában.*”). De az angyal ezt mondja neki: „**Erős férfiú!**” - **Bátor bálványromboló**. Miután lerombolta apja bálványait, „*az Úr Lelke magára öltötte Gedeont*”, ő megfújta a trombitát, és **győzött** a midianiták felett. Élete vége felé mégis **bálványimádó** lett.

Nézzük meg néhány király életét, akiknek tettei kimutatták jellemüket és identitásukat.

Saul király, daliás alakja és magas termete ellenére, fiatalkorában **kisebbségi komplexuma** volt („*nem vagyok-e én Izraelnek legkisebb törzséből való? És az én nemzetségem nem a legkisebb-e Benjámin törzsének nemzetségei között?*” - 1Sám 9:21). Isten mégis őt választotta ki és tette királlyá.

Amikor királlyá koronázták, elrejtőzött (1Sám 10:21-24). Mi volt ez? **Félénkség, szerénység, alázatosság vagy identitás-zavar?** Kezdetben **sikeres hadvezér** volt. Azonban fokozatos **engedetlensége és önakarata** miatt az Isten Lelke eltávozott tőle, és az Úr által küldött **gonosz szellem gyötörte**. Időközben Sámuel már felkente Dávidot a leendő királynak, aki akkor még pásztorfiú volt, és amikor Saul megátadta a gonosz lélek elhívták Saulhoz hárfán játszani, és Saul megkönnyebbült. Amikor Dávid legyőzte Góliátot, Saul őt féltékenységből üldözni kezdte. Végül a filiszteusoktól való félelem miatt, mivel **Isten őt elhagyta és nem válaszolt neki**, jósnőhöz fordult, és másnap tragikusan meghalt a csatában. **Öngyilkos lett. Tragikus identitástorzulás!**

Dávid fiatalkorában **közönséges pásztorként** élt. Apja legkisebb fia volt. De Isten megkereste, és jövendő királlyá felkente. Góliát legyőzése után **nemzeti hős** lett. Hamarosan azonban évekig **hajléktalan üldözötté** vált. De Isten megvalósította vele tervét, és **Dávid királlyá lett** egész Izrael felett. Egy gyenge pillanatában **házasságtörő és gyilkos** lett. Azonban alázatos szívű volt, és Nátán próféta intésére bűnét megbánta. Mert ő **Isten szíve szerinti ember** volt. (1Sám 13:14, ApCsel 13:22). Isten megbocsátott neki, de bűnének következményei voltak családjában.

Salamon – Dávid fia, fiatalkorában **alázatos, istenfélő** ember volt. Amikor király lett, átérezte Istenre való utaltságát, és bölcsességet kért Tőle az uralkodáshoz. A Biblia Salamont kora **legbölcsebb** emberének nevezi. Dicsőségében azonban nagyon **bölcstelenül** járt el. Sok pogány nőt vett feleségül, akik elfordították szívét az Úrtól. Kérésükre magaslatokat és oltárokat épített idegen istenek számára, ahol feleségeivel együtt **bálványimádóként** ő is áldozott azoknak. A Prédikátor könyve azonban arról tanúskodik, hogy élete vége felé **mély bűnbánattal visszatért az Úrhoz**.

Roboám és Jeroboám – Izrael népe trónjának megosztott örökösei. **Roboám** Salamon fia volt. Sikeres életpálya volt előtte, de **megvetette apja idős tanácsadóinak tanácsait**, és „*a vele együtt nevelkedett ifjakkal tanácskozott.*” (1Kir 12:8) – és ez az ország kettészakadásához és Izrael 10 törzsének tőle való elválásához vezetett. Identitását nevezhetnénk: **kapcsolatrombolónak**. Nem **bálványromboló** mint Gedeon, hanem keményfejű **kapcsolatromboló**. Egy vendégprédikátor mondta gyülekezetünkben, hogy „*az egyháznak Keresztelő Jánosokra is szüksége van!*” Az egyháznak szüksége van tapasztalt, körültekintő és istenfélő idős testvérekre is. Bálványrombolókra és nem kapcsolatrombolókra van szüksége.

Jeroboám – az északi királyság első királya volt, amely Ahija próféta szavai szerint (1Kir 11:29-37) Salamon halála után, bálványimádása (1Kir 11:11-13) és Roboám kemény döntése miatt a 10 törzs elszakadása által keletkezett. Salamon idejében Jeroboám a királyi udvarban dolgozott, mint a **kézművesek felügyelője** (1Kir 11:28). Amikor látta, hogy Salamon házat épített feleségének, a fáraó lányának (1Kir 9:24), kritizálta őt, „*kezet emelt a király ellen*” (1Kir 11:26-27). Ezért Salamon meg akarta ölni, de ő **Egyiptomba menekült**. (1Kir 11:40). Salamon halála után visszatért, és amikor Roboám úgy döntött, hogy megnehezíti a nép életét, Izrael 10 törzse (Júda és Lévi kivételével) elszakadt tőle, és Jeroboámot tette **királlyá**. Ő azonban, hogy a nép ne járjon Jeruzsálembe áldozni, és ne térjen vissza Roboámhoz, két aranyborjút készíttetett, amelyeket Izrael isteneinek nyilvánított. A népből olyan papokat is nevezett ki, akik nem Lévi fiai közül valók voltak, és így bevezette a **bálványimádást** a királyságban. Még égőáldozatot is mutatott be a Bételben készített oltáron egy általa kitalált ünnepre. (1Kir 12:20-33). És amikor tömjénezett az oltáron, odajött egy Isten embere, és az oltár ellen szólt az Úr szavával, és jelt is adott, hogy az oltár meghasad. Amikor a király ezt meghallotta, kinyújtotta a kezét, és így szólt: „*Fogjátok meg!*” – de a keze megbénult, az oltár meghasadt, és a hamu kiomlott az oltárról. Ekkor a király kérte a prófétát, hogy imádkozzon érte. És amikor az Isten embere imádkozott, és a király keze visszatért hozzá. (1Kir 13:1-6). Elképesztő, hogy ez a király, aki Ahija **próféta szavai szerint lett király**, hogyan válhatott ilyen rövid idő alatt **bálványimádóvá!** Egy idő után Jeroboám fia, Abija megbetegedett A király azt mondta a feleségének, hogy **tettesse magát másnak**, hogy ne ismerjék fel, és menjen Ahija prófétához, hogy megkérdezze, mi lesz a fiúval. Ahija már nem látott jól, de Isten azt mondta neki, hogy Jeroboám felesége jön hozzá, **magát másnak álcázva**, és hogy mit mondjon neki. Amikor Ahija meghallotta lábának zörejét, így szólt: „*Jöjj be, Jeroboám felesége! Miért tetteted magadat másnak?*” És átadta neki Isten üzenetét Jeroboám házának ítéletéről. Azt is, hogy amikor a lába beteszi a lábát a városba, a gyerek meghal. Pontosán ez történt. (1Kir 14:1-17). **Az álcázás, egy másik nőnek való színlelése, az identitás megváltoztatása, nem segített!**

Akháb és Jezabel – elválaszthatatlan pár. **Akháb** Izrael királya volt Samáriában az elszakadt 10 törzs felett. Világi szempontból sikeres uralkodó volt, de erkölcsi szempontból úgy döntött, hogy rossz dolgokat tesz Isten előtt. Politikai házasságokkal és szerződésekkel igyekezett megszilárdítani a királyságot. Feleségül vette Jezabelt, Szidon királyának leányát és saját leányát feleségül adta Jórámnak, Júda királyának, Jozafát fiának (2Kir 8:18). Kétszer is győztesen harcolt Ben-Hadad szír királlyal, akit a második győzelem után elengedett, és szövetséget kötött vele. Isten azonban prófétát küldött hozzá azzal az üzenettel, hogy „*lelked lesz lelkéért és néped népéért.*” (1Kir 20:42). Ben-Hadad nem tartotta be az egyezséget, és néhány év múlva, Akháb halála után, ostrom alá vette Samáriát.

Akháb gyenge jellemű ember volt, akit uralkodó természetű felesége, Jezabel irányított. Miatta templomot építtetett Baálnak, akinek **ő is áldozott**, valamint berkeket Asera istennő tiszteletére. Jezabelnek volt 450 Baál prófétája és 400 Asera prófétája, és arról is gondoskodott, hogy az Úr prófétáit megöljék. Amikor Illés próféta megjelent Izraelben, és 3 és fél év szárazságot és éhínséget prófétált, ennek az időszaknak a végén találkozott Akhábbal, és kihívta Baál prófétáit a Kármel hegyi ütközetre (1Kir 18:17-40). Amíg a Baál prófétái szertartásaira nem kaptak választ, Illés Istene tüzet küldött a mennyből, és az egész Izrael elismerte, hogy „*az Úr az Isten!*”. Ám Ahábnak ez nem volt elég, és folytatta gonosz tetteit. Megtetszett neki Nábót szőlője, de ő nem akarta eladni atyai örökségét. Akháb mogorván és dühösen jött haza, úgy viselkedett, mint egy **durcás gyerek**. Lefeküdt ágyára, a fal felé fordította arcát, és nem akart enni. A felesége gúnyolta: „*Nem te vagy-e Izrael királya!*” - és alattomos tervet dolgozott ki. A király nevében levelet írt a város véneinek, hogy két hamis tanú vallomása alapján kövezzék agyon Nábótot. Úgy is történt. (1Kir 21). **Felesége segítségével Akháb arrogánsan viselkedett, mint egy despota**, és birtokba vette a szőlőt. Isten azonban látta, és elküldte hozzá Illés prófétát, aki ítéletet hirdetett Akháb háza és Jezabel felett, aki a rosszra ösztökélte Akhábót. Az ítélet így szólt: „*Azon a helyen, ahol felnyalták az ebek Nábót véréit, ebek nyalják fel a te véredet is!*” Jezabel felől: „*Az ebek eszik meg Jézabelt Jezréel kőfala előtt.*” Amikor ezt Akháb meghallotta, megszaggatta a ruháit, megalázta magát, zsákruhát vett és böjtölt. Ezt látva az Úr úgy döntött, hogy időt ad még Akhábbal, és az ítéletet csak fia idejében hajtja végre.

Három évig béke volt Izraelben. Akháb úgy döntött, hogy visszafoglalja Izraelnek Ramót Gileád városát, amely eredetileg Izraelhez tartozott és menedékváros volt, de később Szíria kezére került. Ezért Akháb szövetkezett Jozafáttal, Júda királyával. Ebben bátorította őt négyszáz hamis prófétája, de Mikeás, Isten prófétája, óva intette a harctól. Még azt is elmondta, hogy az Úr hazug szellemet adott Akháb prófétái szájába, és ha visszatér a harcból, nem az Úr szól általa. Akháb bebörtönözte Mikeást, mert mindig rosszat prófétált neki. **Istennek egy prófétája négyszáz hamis ellen!** A többség nem mindig képviseli Isten akaratát és igazságát! Akhábót egy „eltévedt nyíllal” meglőtték a harcban, és aznap meghalt. Szekerét egy tóban mosták, és a kutyák nyalták a véréit Illés prófécija szerint.

Jezabel - Akháb, Izrael királyának felesége. Nem volt zsidó, nem volt mit keresnie Izrael trónján. Önakarátú nő volt, aki nem riadt vissza semmilyen eszköztől, hogy megvalósítsa terveit. Ki akarta terjeszteni Baal bálványimádását az Úr szolgálatának rovására. Magával hozta bálványait, prófétáit, és bevezette a Baál bálványimádását, miközben megölte az Úr prófétáit. Bálványimádó és gyilkos. **Huszonkét évig ő irányította férjét, majd tizenhárom évig két fiát, akik apjuk halála után vették át az uralkodást.** Amikor lánya, Atalia ment férjhez Júdeába, gonosz befolyása átterjedt a déli királyságra is. Illés próféta neki is kimondta Isten ítéletét. Isten erre Jehu használta fel, akit Elizeus próféta szolgálja kent fel Izrael királyává.

Illés szavai szerint Jehu először Akháb fián, Jórámon hajtotta végre az ítéletet, majd Jezabelen. Amikor Jézabel meghallotta, hogy Jehu Jezréelbe jött, (a szlovák fordítás szerint) **kifestette a szemét**, feldíszítette a fejét, és kinézett az ablakon. (2Kir 9:30-37). Jezabel szuggesztív (okkult) hatást akart gyakorolni Jehura azzal, hogy kifestette a szemét. Mint a kígyó áldozatát, szemeivel meg akarta bűvölni Jehut. Ő azonban nem hagyta magát, és kérésére két-három komornyik Jezabelt ledobta. Amikor el akarták temetni, csak a koponyáját, a lábát és kézfejeit találták meg. Az Úr Illés próféta által mondott szava szerint: „*Az ebek eszik meg Jézabelt Jezréel kőfala előtt.*”

Jézabel szelleme azonban az egyházban is működött, és működik ma is. Isten hatalmi rendjének ignorálása uralkodó nőket (mint Jézabel) és gyenge jellemű, következetlen, határozatlan, ingatag, megalkuvó, elvtelen férfiakat szül családban, társadalomban és gyülekezetben (mint Akháb).

A Jelenések 2:20-23-ban azt olvassuk, hogy a thiatirai gyülekezetben volt egy nő, akit az Úr Jézus Jezabelnek nevez. A pásztor megengedte ennek az asszonynak, akit az Úr Jezabelhez hasonlít, hogy prófétáljon. Ez a hamis prófétanő úgy uralkodott a prédikátor felett, mint Jezabel Akháb király felett, és manipulálta a gyülekezet véneit is. Azt mondta magáról, hogy prófétanő, de az Úr azt mondja róla, hogy ő Jezabel, aki „*tanítja és elcsábítja az Úr szolgálóit, hogy paráználkodjanak, és egyenek a bálványáldozatokból.*” Ez az asszony nemcsak a gyülekezet egyszerű tagjait csábította és vezette félre, hanem a szolgálókat is. **Hogy lehet, hogy a pásztor nem ismerte fel a helyzetet?** Nem volt meg neki a lelkek megkülönböztetésének ajándéka? **Vagy a nő rokona volt a pásztornak, vagy valami más elfogultság kötötte hozzá?** A családi, rokoni, érzelmi kapcsolatok gyakran egyengetik az utat a bűn eltűrése iránt. Hogyan tudta a pásztor becsukni a szemét? Miért nem volt elég bátorsága az asszonyt meginteni, leállítani? Egy gyülekezet lekipásztornának nem elég a beszédkészség, de ha nincs lelkek megkülönböztetésének képessége, idegen tanítások, hatások léphetnek be és érvényesülhetnek a gyülekezetben. Ha ez a pásztor rendelkezett volna ezzel az ajándékkal, Jezabel lelepleződött volna és le lett volna állítva.

Izraelt gyakran az Úr szőlőjeként írja le a Biblia. Izrael népét Isten azzal a szándékkal választotta ki, hogy olyan legyen, mint egy sziget a pogány, bálványimádó nemzetek tengerében, egy szent, kiváltképpen való nép, amely az egy élő, igaz Istent szolgálja. Izrael azonban újra és újra elfordult az Úrtól a bálványokhoz, és ezzel gyakran csalódást okoztak Istennek. Isten küldte hozzájuk prófétáit, és amikor nem engedelmessé váltak, ellenséget küldött ellenük, akik sanyargatták őket. Nyomorúságukban Istenhez kiáltottak, Isten meghallgatta őket, és csodával határos módon megszabadította őket ellenségeiktől. De Isten csalódott volt. A próféták leírták Isten csalódását, mint pld. Ézsaiás az 5. fejezetben. Az Úr kesergett szőlője felett, melyet szeretettel gondozott, a legjobb szőlővel ültette be, és azt várta, hogy szőlőt terem; de csak **éretlen vadszőlőt termett.** Ezért úgy döntött, hogy eltávolítja a kerítését, hagyja, hogy rom legyen, letapossák, és hagyja, hogy tövis és bogáncs nőjön rajta. (Ézs 5:1-7). Hasonlóképpen írja le Jeremiás próféta is Isten csalódásait: „*Úgy plántállak el téged, mint nemes szőlővesszőt, hogyan változtál hát el nékem idegen szőlőtőnek fattyú hajtásává?!*” (Jer 2:21). **Hogy történhetett ekkora változás a nép identitását illetően?**

10) AZ EGYHÁZ IDENTITÁSVÁLTOZÁSÁT FENYEGETŐ VESZÉLYEK AZ UOLSÓ IDŐKBEN

Ahogy az Ószövetségben Isten **bánkódott szőlője, Izrael felett, úgy ma is bankódik Egyháza felett.** Az Úr már János apostol idejében a hét kis-ázsiai gyülekezetből ötöt megdorgált az első szeretet elhagyása, a bálványimádás, a hamis tanítások és a langymeleg közömbös állapot miatt. Az egyik gyülekezet magáról azt gondolta és mondta, hogy élő gyülekezet, de az Úr leleplezte valódi identitását: „*Halott vagy!*” (Jel. 2. és 3. fej.) A Jelenések 17. fejezetében **János már a jövőbe lát, és „nagy csodálkozással csodálkozott”** azon, amit látott. **Nagyon elcsodálkozott azon a hatalmas identitásváltozáson, ami az utolsó időkben Krisztus Egyházában bekövetkezik.**

Nem tudom, tényleg hiszed-e, hogy az Úr Jézus eljövetele nagyon közel van?

A Biblia világosan írja, hogy az Úr Jézus második eljövetele előtt nagy megosztottság lesz. Úgy, ahogy a konkoly elválik a búzától (Mt 13:24-30, 34-40), ahogy a polyva a tiszta gabonától (Mt 3:12), úgy a bölcs szüzek is el lesznek választva a bolondoktól (Mt 25:1-13), ugyanúgy bekövetkezik a hittől való szakadás is (1Tim 4:1).

Isten az egyházat elhívta, hogy „*a Bárány menyasszonya*” legyen, de elfajult, hűtlen parázna lett. János itt látott egy asszonyt, kinézetre paráznát, aki a fenevadon ült, bíborba és skarlátba öltözve, arannyal, drágakővel és gyöngyökkel ékesítve, kezében egy arany pohár volt, tele utálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával. És az asszony részeg volt a szentek véréből és a Jézus bizonyságtévőinek véréből. (Jel 17:1-6).

János felismerte, hogy ez az asszony parázna.

Képzeld el, hogy ismersz egy fiatal istenfélő lányt, és sokáig nem tudsz róla semmit. Néhány év múlva meghallod, hogy prostituált és alkoholista lett. Milyen nagy csalódás, mekkora sebet tud okozni pld. szerető és istenfélő apjának? Hogyan lehetséges ez? Hogyan történhetett ez meg?

A bibliai szimbolikában az asszony Isten népét jelenti: az Ószövetségben Izraelt, az Újszövetségben az Egyházat.

A Jelenések könyve háromféle asszonyról ír:

- Izrael – Jel 12:1

- Hitehagyott egyház – a nagy parázna: itt, a Jel 17. részben

- Krisztus egyháza – A Bárány menyasszonya – Jel 19:7

Képzeld el, hogy az Úr mutat neked egy látomást: **Egy csoport nő közeledik**, illedelmes, tiszta, fehér ruhákba öltözve, égő lámpákkal a kezükben, és az Úr Jézus kijelenti neked: „**Látod? Ez az én menyasszonyom!**” **Aztán jön egy másik csoport:** hiányosan öltözött, részeg, kifestett arcú nők csoportja „*csengő fülbevalókkal, napocskákkal, holdacskákkal, karperecekkel*” (Ézs 3:18-24). Mint egy buja tömeg táncol az aranyborjú körül, akárcsak a brazil karneválon, zászlókkal: „**Jézus az Úr!**” – És az Úr azt mondja neked: „**Látod? Ez volt az én menyasszonyom!**” – **A menyasszony, aki paráznává lett.** A parázna, akinek menyasszonynak kellett volna lennie. **Micsoda identitásváltozás!**

Képzeld el, hogy abban a korban élünk, amikor az egyházat üldözték. Magát Jánost hite miatt száműzték. Amikor meglátta a látomásban ezt a parázna nőt, felismerte, hogy ez egy hűtlen egyház, és nagyon csodálkozott **és elborzadt, hogy történhetett ez meg?** Hogyan történhet meg, hogy a tűzben megpróbált hitű, üldözött Menyasszonyból hűtlen parázna lesz?

Ha János látná a mai kereszténységet, elborzadna. Csodálkozna rajta, és sírna identitásának megváltozása miatt.

Pál apostol is aggódott amiatt, hogy a korinthusiak megalkusznak a világgal, és fokozatosan elfordulnak az evangélium tisztaságától. Ahogy írja a korinthusiaknak: „*Eljegyeztelek titeket egy férfiúnak, hogy mint szeplőtlen szüzet állítsalak a Krisztus elé. Félek azonban, hogy amiként a kigyó...megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránt való egyenességtől.*” (2Kor 11:2-3).

Úgy, ahogy a példázatbeli béka a hideg vízből nem ugrik ki, hanem ha aláfűtenek, lassan megfő, úgy e világ szelleme fokozatosan és lassan belopja magát az egyház, a gyülekezetek és az egyének életébe. Szalámi módszernek is nevezik ezt, amikor az ember fokozatosan kis engedményeket tesz, és az ördög lassacskán olyan helyre viszi, ahová soha nem akarna elmenni.

A mai vallási világ egy hatalmas labirintus, egy vallásos Babilon, amelyben nagyon nehéz eligazodni. A kereszténység egyrészt megcsontosodott vallási intézménnyé vált, amely parancsok és tilalmak élet nélküli gyűjteményét hirdeti, esetlegesen intellektuális filozofálgatássá, másrészt szórakoztatóipari vállalkozássá vált. Imitt-amott még keveredik hozzá valami humanista, társadalmi és politikai program is. De olyan liberális irányzatok is vannak, amelyek megkérdőjelezik a Biblia hitelességét és az Úr Jézus istenségét. Sőt az LGBTI-idea propagandistái is tolakodnak befelé. **Mindezt a kereszténység keretein belül!** Mindemellett, hála Istennek, hogy még itt van a **tiszta Menyasszony is!** Még mindig!

Kit jelképez – ez a nagy parázna? Amikor mi protestánsok a hitehagyott egyházzal beszélünk, akkor elsősorban a katolikus egyházra gondolunk. A középkori egyháznak nagy politikai és vallási hatalma volt, és nagyon szegyenletes tradíciója, amelyet előjáróinak erkölcsi botrányai és mártírok vére (az inkvizíció és a keresztes háborúk) jellemeztek.

Ez a parázna nő azonban nem csak a katolikus egyházat jelenti, hanem jelenthet minden olyan közösséget, amelyben csak a szórakoztató programok, a keresztény show, az önző prosperálás, a felhígított evangélium, a laodiceai szellemiség, a közöny, a fogyasztói kereszténység dominál.

János apostol korában az egyház üldözve volt, de Isten ereje köztük megnyilvánult. Talán, ha a mai keresztények valóban bizonyágtevő életet élnének, és a társadalomnak az igazságot hirdetnék, akkor üldözve lennének.

Ha a megalkuvást nem ismerő Husz János, akit a katolikus egyház máglyán megégetett, mert nem volt hajlandó visszavonni bibliai nézeteit, látná a kompromisszumokat, melyeket a mai protestáns egyházak kötnek, csodálkozna és elborzadna. Vagy ha Luther Márton látná, hogy a mai evangélikus egyház barátkozik azzal az „egyházzal”, ahonnan ő származott, és újra odahajladozik azokhoz a téveszmékhez, amelyeket ő 95 pontban elutasított, elborzadna és csodálkozna. Ha a pünkösdi mozgalom úttörői látnák a mai pünkösdi-karizmatikus gyülekezeteket, elborzadnának és csodálkoznának, mint János a Pátmoszon: „**Hogyan történhetett ez meg?**”

Milyen az én, a te, a mi kereszténységünk? Mindenekelőtt nem az intézményi, egyházi, gyülekezeti, hanem az én, a te, a mi személyes kereszténységünk. Mi a vágyunk, a meglátásunk, célunk, milyen a mintánk? Mit akarunk, milyen legyen a kereszténységünk?

Gyakran gondolkodom arra, hogy Isten szereti Egyházát. Az Úr Jézus meghalt Egyházáért. Ő hamar visszajön Menyasszonyáért, de az még nincs kész a menyegzőre. **Valaminek még történnie kell!** Azt is hiszem, hogy sokan, akik még nem üdvözültek, Istenhez kell fordulniuk bűnbánattal, és csatlakozniuk kell a Menyasszonyhoz. Úgy gondolom, minden nem maradhat úgy, ahogy van. **Valaminek jönnie kell!** A nagy „vallási Babilon” leomlása előtt, az Úr eljövetele előtt még azoknak is lesz esélyük, akik ma még „Babilonban vannak”. Hiszem, hogy van sok pld. katolikus, aki őszintén keresi Istent, de köti őket ez a babiloni struktúra. János hangot hallott az égből: „*Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból*”, (Jel 18:4), Sokan meghallják majd ezt a felszólítást, és kijönnek az „omladozó Babilonból”.

Az Egyháznak, Krisztus menyasszonyának „*dicsőségesnek, szentnek és hibátlannak kell lennie...*” (Ef 5:27). Sokaknak még át kell menniük a tűzkeresztségen, amikor az Úr próbára teszi és megtisztítja egyháza hitét és életét a tűzben. Mert majd ebben a tűzben derül ki, hogy „*hol van a szentek béketűrése és hite...*”, és „*kik azok, akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét*” (Jel 13:10, 14:12). Keresztelő János azt mondta az Úr Jézusról: „*Akinek szóró lapát van a kezében, és megtisztítja szérűjét; és gabonáját csűrbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.*” (Mt 3:12). A tűzben csak a polyva ég meg. Minden szórakozás, minden tevékenység, minden emberi dicsőség úgy ég el, mint a polyva a tűzben. Úgy ahogy az arany is a tűzben tisztul meg, az egyház is. Ez pontosan szemlélteti a keresztény életét, aki átmegy a megpróbáltatások tűzén, hogy hite olyan legyen, mint ahogy Péter apostol mondja: „*sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aragnál...*” (1Pt 1:7). Ahhoz, hogy az összes salak letisztuljon, tűzben kell megolvasztani. A tűzben megtisztul, és csak a tiszta arany marad meg. A tűz az aragnak nem árt.

A tűz próbára tesz minden építményt, minden munkát. „*Mert más alapot senki nem vethet azon kívül, amely vettetett, mely a Jézus Krisztus. Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, pozdorját épít rá erre az alapra, kinek-kinek munkája nyilván lesz: mert az a nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg; és hogy kinek-kinek munkája milyen legyen, azt a tűz próbálja meg. Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmát veszi. Ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga azonban megmenekül, de úgy, mintha tűzön keresztül.*” (1Kor 3:11-15).

11) AZ IDENTITÁS ELLENI TÁMADÁSOK

Azt mondtuk, hogy a szellemi identitás, amelyről a Szentlélek tesz bizonyosságot a mi lelkünknek – vagyis annak tudata, hogy kik vagyunk Krisztusban – biztonságot ad. Szellemi identitásunkat fel kell ismernünk, folyamatosan védenünk és ápolnunk kell, mert naponta ki van téve kétségeknek és az ellenség támadásainak.

Az identitás elleni támadás a hit elleni támadás. Az ellenség igyekszik akadályokat gördíteni az útba, melyben identitásunk, de Isten Igéjének megbízhatóságába vetett hitünk is próbára kerül.

Az Úr Jézus, Aki tudatában volt kilétének, példát mutatott nekünk arra, hogyan kell élni és cselekedni különböző helyzetekben. A pusztában tekintéllyel ellene állt a kísértőnek, és nehéz helyzetekben is megőrizte isteni identitását. Azért, mert Ő Isten volt! Ezért Őt kell megkérdezni, hogyan viselkedjünk ezekben a helyzetekben. Ő Igéjén és Lelkén keresztül tanácsokat ad nekünk, ugyanakkor felfegyverez és meg is erősít minket a győzelemhez.

Néhány szituációs példa:

a.) Hogyan viselkedsz, ha pld. a felettesed kiabálva nyilvánosan leszid a munkahelyen? Tegyük fel, hogy ok nélkül. Csak azért, mert nincs jó napja, nem aludt jól, vagy valami belső problémái, küzdelmei vannak. Vagy egyszerűen csak zaklatni akar, mivel keresztény vagy. Néha ez a hit próbája, néha az ördög támadása. Hogyan fogsz reagálni? Aggódni fogsz, hogy lecsökkenti a fizetésedet...? Fel vagy zaklatva, félsz, megkérdőjelezed Isten jóságát és Isten gyermeki kilétedet? Vagy pedig megőrzöd a békességet, **mert tudod, ki vagy Krisztusban!** Az Úrban fogsz bízni, Aki téged jól ismer, és Ővé az utolsó szó. Imádkozz a felettesedért, és meglátod, hogy másnap másként viszonyul majd hozzád. **Aki féli Istent, annak nem kell félnie az emberektől!**

b.) Közvetlen közeledben valaki olyan vállalkozást indít, ami tekintettel a te vállalkozásodra konkurenciát jelent. Mit fogsz tenni? Aggódni fogsz a dolog miatt, nem fogsz tudni nyugodtan aludni? Vagy bízol Istenben, hogy megáldja a munkádat, **mert tudod, ki vagy Krisztusban!** „*Mert Ő mondta: Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled.*” (Zsid 13:5) Jó lesz, ha konkurenciádban társat keresel, és nem ellenfelet. Próbáld ki, imádkozz érte és áldd meg!

c.) Iskolát vagy munkahelyet váltottál, ahol az osztálytársak vagy kollégák el akarnak csálni olyan buliba, ahol az alkohol és egyéb Isten gyermekéhez méltatlan dorbézolás folyik. Hagyod magad rábeszélni, mert félsz, hogy elveszíted barátaidat és kegyeiket? Ebben az esetben nyugtalanság és lelkiismeret-furdalás lesz a szívedben. Vagy megvallod, hogy hiszel Krisztusban, és más dolgokban találtad meg az élet értelmét? **Mert tudod, ki vagy Krisztusban!** A legjobb, ha már az elején legitimálsz magad és bemutatod identitásodat. Lehet, hogy egyesek kinevetnek és elhagynak (az ilyen barátokért nem kár!), de mások értékelné fogják a hitedet és a bátorságodat, hogy szembe úszol az árral, és lehet, hogy később követni fognak.

d.) Baráti körben észreveszed, hogy egy oldalt ülő csoport gyanúsán suttog és mosolyog. Lehet, hogy azt gondold magadban: „*Bizonyára rólam pletykálnak.*” Ha egészséges az identitásod, nem foglalkozol vele, nem fogsz találgatni, nem engeded meg, hogy kapcsolatod ezekkel az emberekkel megromoljon. De az is lehet, hogy ez egyáltalán nem így van, csak beképzelés. De még ha rágalmaznak is, nem számít, mert **Te tudod, hogy ki vagy Krisztusban!**

e.) Mit teszel, ha az osztálytársad megmutatja a legmodernebb, legdrágább mobiltelefonját, amit Te nem engedhetsz meg magadnak? Irigység lesz szívedben, vagy kifejezed, hogy együtt örülsz vele, ugyanakkor **hálás leszel Istennek** a régebbi, de teljesen működőképes telefonodért?

f.) A gyülekezetben valaki (egy idősebb testvér) megintett, hogy nem megfelelő ruhát viselsz. Mit teszel? Megsértődsz és neheztelsz rá, vagy megkérdezed otthon a szüleidet, férjedet, vagy a prédikátort, a gyülekezet véneit, hogy igaza volt-e a testvérnek. Lehet, hogy mindenki azt mondja, hogy rendben van, az Úr a szívet nézi, és a legfontosabb az, hogy Isten mit gondol rólad. Ez igaz! Természetesen fontos, hogy „az a testvér” hogyan mondta azt neked. És ha igaza volt, akkor talán érdemes lenne **belenézni a tükörbe és Isten Igéjének tükrébe**, amelyik megmondja, mit gondol erről Isten. „*Hasonlatosképpen az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmességgel és mértékletességgel ékesítsék magukat; nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel vagy drága öltözékekkel, hanem amint illik az istenfélelmet valló asszonyokhoz, jó cselekedetekkel.*” (1Tim 2:9-10).

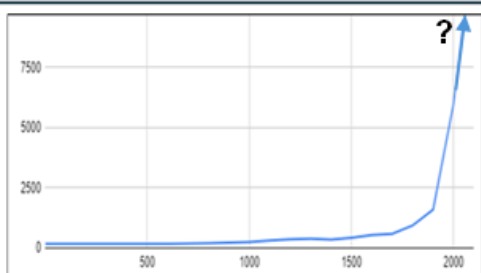
g.) Csalódtál a legjobb barátnődben, mert elárult egy kényes titkot, amit bizalmasan megosztottál vele. Haragot és bizalmatlanságot érzel iránta, és azt mondd: „*Soha többé nem mondom neki semmit, és ha ő mond valamit, visszaadom neki, én is kibeszélem.*” Szégyent érzel mások és önmagad előtt, amiért nem voltál óvatosabb. Ez egy természetes reakció, ami felbolygat minket, támadás az identitásunk ellen. **De ha egészséges az identitásunk**, akkor nem mondom, hogy le kellene tagadnunk a történeteket, az illető visszaélt a bizalmaddal, de ha megbocsátasz neki, értékes leckét tanultál, hogy nem fogod megnyitni a belsődet senki előtt. És ha ezt már mindenki tudja, lehet, hogy megritkítja a baráti köröd. Erősebb lesz a kapcsolatod azokkal, akik még így is elfogadnak. „*Mindenkor szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.*” (Péld 17:17).

Az Egyház identitása, de egyénileg is minden keresztény identitása jövőben meg lesz próbálva, hogy hiteles-e. Identitásunk elleni támadások ugyan mindig voltak, most is vannak, de a jövőben ezek fokozatosan egyre erősebbek lesznek. Minél közelebb van az Úr eljövetele, az ördög tudja, hogy kevés ideje van (Jel 12:12), és (különösen a modern technika) hazug csodáival (2Thessz 2:9) - megpróbálja megkérdőjelezni hitünket és identitásunkat. Ezért szükséges ébernek lennünk, ápolni, őrizni identitásunkat, és felöltözni „*Isten minden fegyverét, hogy megállhassunk az ördögnek minden ravaszágával szemben.*” (Ef 6:11). „*Mert jól ismerjük az ő szándékait.*” (2Kor 2:11).

Az időseknél az identitás elleni támadásoknak más formái vannak, mint a fiataloknál (különösen a demencia). A lelkipásztori látogatások alkalmával sokszor mondtam a feledékenységek miatt panaszgó idősebb testvéreknek: „*Csak egyet ne felejt el, hogy az Úr Jézus meghalt érte! Megbocsátotta bűneidet, és Isten gyermeke vagy!*” A 94 éves anyósom is előrehaladott demenciában szenvedett, de amikor énekeltük az éneket: „*Nincsen aranyam se drágagyöngyöm, de jogom, hogy van a Tiéd legyek...*” - és más énekeket, emlékezetből együtt énekelte velünk.

A fiataloknak más identitástámadásai vannak, de lesznek is, amelyekre fel kell készülniük. Ezek a kor új ideológiái, technológiái és új vívmányai. Nem akarom megvetni a modern technikát, én is használom, van „okos” telefonom, és számítógép, internet nélkül nem tudnám megosztani veletek ezeket a sorokat. A technika fejlődése sok tekintetben az ember javát szolgálja. Jelenleg az internet és a televízió is felhasználható az evangélium hirdetésére. Hasznos szerepük van az információ és az általános műveltség terjesztésében is, mégis ennek a fantasztikus fejlődésnek megvannak a maga veszélyei. A történelem során sokszor előfordult, hogy az emberek (a gonosztól inspirálva) visszaéltek ezekkel a vívmányokkal az emberiség elpusztítására. Attól tartok, és sok nálam bölcsebb és tájékozottabb mai kutató és tudós is, hogy az emberiség a technika rabszolgája és túsza lesz, és végül a technika elpusztítja az emberiséget. Mi történne például, ha egy vírus globálisan megtámadná az internetet és a világ számítógépes rendszereit? Vagy ha valamelyik világdiktátor arra használná a technológiát, hogy teljesen manipulálja az emberiséget? (Jel 13:13-18).

Ez a diagram a Föld népességének növekedését, valamint a tudomány és a technológia színvonalának növekedését mutatja korunkban

2000 évvel ezelőtt körülbelül 300 millió ember élt a Földön. A világ népessége 1800 körül érte el az egymilliárdot. 1927-ben már 2 milliárd ember élt a Földön, 30 évvel később pedig 3 milliárd. A lakosság száma 1974-ben elérte a 4 milliárdot, 1987-ben az 5 milliárdot, 1999-ben a 6 milliárdot és 2011 októberében a 7 milliárdot. A 8 milliárdot 2022 novemberében érte el.

A népesség növekedéséhez hasonló tendencia mutatkozik a technika fejlődésében is.

A teremtés óta az emberek évezredekken keresztül csaknem ugyanolyan technikai színvonalon éltek. Olajmécsessel világítottak, igavonó állatok segítségével közlekedtek, nem ismerték az elektromos áramot, sem a mai idők technikai vívmányait. Ezelőtt cca. 500 évvel a dolgok egyszerre csak megmozdultak. Az ipari forradalommal, a könyvnyomtatás, a gőzgép, az elektromosság, a robbanó motorok, távközlés stb. feltalálásával visszafordíthatatlanul kezdetét vette a technika forradalmasítása. A tudomány és a technika az utóbbi 50 év alatt (a mellékelt ábra szerint) rohamosan, hiperbola-szerűen többet fejlődött, mint az azt megelőző fél évezred alatt, és ez a növekvő tendencia továbbra is megállíthatatlanul folytatódik. DE MEDDIG? Az emberiség isteni szintre emelte a tudományt és a technikát, melynek fejlődését szinte lehetetlen dolog követni. Maguk a tudósok aggodalommal tekintenek a jövőbe, attól tartva, hogy a technika vívmányai végső soron elpusztítják az emberiséget (atomháború?). Az emberiség készül a „csillagháborúra” (Star Wars) – és félt, hogy Abdiás próféta szavai beteljesednek: *„Szíved kevélysége csalt meg téged, ...kinek lakóhelye magasan van, aki mondja az ő szívében: Ki vonhatna le engem?! Ha oly magasra szállnál is, mint a sas, és ha a csillagok közé raknád is fészkedet: onnan is levonnálak, ezt mondja az Úr.”* (Abd 1:3-4).

A fiatalok identitása elleni legintenzívebb támadások a liberális ideológia, a technika, a divat, a média, reklámok, közösségi hálózatok és influencerek hatásai. A mai gyerekek már „mobiltelefonnal a kezükben” születnek bele ebbe a szférába, és az általunk, idősek által észlelt fenyegető deformációk számukra normálisak. Ha a fiatalok nem gyökereznek meg a hitben, és nincs szilárd alapjuk Isten Igéjében, nem tudják összehasonlítani a mai erkölcsi és technológiai irányzatot az előző generációk életével. Annyira függünk a modern technológiától, hogy az életet el sem tudjuk képzelni nélküle. Csak a legmindennapibb: Mi történne, ha csak 1 órára áramszünet lenne az istentisztelet ideje alatt? Vagy ha valami hackertámadás egy pillanat alatt leállítaná az erőműveket és a számítógépes rendszereket? És ez megtörténhet. Nem azt akarom mondani, hogy a fiataloknak tudniuk kellene, mit jelent petróleumlámpa fényénél tanulni, bár lehet, hogy jönnek még ilyen idők is. Elég egy nagy vihar, amely – a közelmúlthoz hasonlóan – több területen is tönkretette a villanyvezetékeket.

12) AZ IDENTITÁS ELLENI TÁMADÁSOK – a média befolyása. A média igényli, sőt bitorolja az abszolút igazságot („Igaz, a tévében mondták!”) és a képalkotás tekintélyének jogát. Gyakran figyelmetlen fogyasztóira finoman ráerőlteti az ördögien kifinomult globális gondolkodást, egyfajta jövőbeli kötelező összeművelési ideológiát. Például a médiában naponta számos program és cikk jelenik meg, hogy fokozatosan, „szalámi módszerrel”, népszerűsítsék az LGBTI-programot, a gender ideológiát, a pornót, az ezotériát, a Halloweent, az influencerek és celebek életmód- és divathóbortjait.

Mindig megdöbbenek, amikor hallom TV riporterek, műsorvezetők abszurditásait, amilyen komolysággal beszélnek az éppen elhunyt hírességekről, színészekről, sportolókról vagy rockzenészekről, akik már „*onnan fentről, az égből szurkolnak a csapatuknak*” vagy „*énekelnek a mennyei rockzenekarban*”, függetlenül attól, hogy földi életük során milyen (erkölcsös vagy erkölcstelen) életet éltek. És az emberek mindezt beveszik! A Biblia azt mondja, hogy „*ott fent a mennyben*” csak azok vannak, akik „*az Urban haltak meg*”. Megdöbentő, hogy magas iskolai végzettségű, a 21. század technikájával rendelkező modern ember, ugyanúgy, mint a középkorban, hisz a babonákban, a pogány népszokásokban, a nyakában szerencsét, gyógyulást ígérő amuletteket hord, az autón lópatkót, ill. félve várja a pénteket, különösen, ha a hónap 13. napjára esik. Érthetetlen paradoxon, hogy egy tudományosan gondolkodó ember piros gyapjú karkötőt visel a karján, hogy távol tartsa magától az átkot, komolyan hisz a horoszkópokban és a bibliaellenes vallási téveszmékben (pl. tisztítóúz, a „szentek” közbenjárása a halottakért... stb.). Miért akarja sok modern államférfi a jósok okkult tanácsaival irányítani a politikát és a világ sorsát? Mert a mai ember is nagyon hiszékeny. Mindenben hisznek, kivéve Isten Igéjében, a Bibliában. Mert a Biblia megtérésre, hitre és életmód változásra hívja fel az embert.

Az identitás elleni támadásokat és annak eltorzulását nem érzékeli mindenki, csak azok, akik új teremtmények Krisztusban, akik Krisztussal együtt megfeszítették (2Kor 5:17, Gal 2:20) és akiknek „*gyakorlottak az érzéseik a jó és rossz között való különbségtételre.*” (Zsid 5:14). A mai „demokratikus” világban, amikor a világ gondolkodásának filozófiája a liberalizmus és a „*minden és mindenki iránti tolerancia*”, senki sem toleráns az abszolút, örökérvényű igazságokkal és értékekkel szemben. A szinkretizmus világában élünk, ahol MINDENKINEK IGAZA VAN, kivéve a Bibliát és azokat, akik hisznek a Bibliában, és azt tartják életük mércéjének.

Mi alakítja a te identitásodat, Isten Igéje vagy a média?

A média végső soron az agy mosást szolgálja, és előkészíti az utat a világ jövőbeli „messiása” számára. A demagógia szlogenje továbbra is érvényes: „*A százszor ismételt hazugság igazsággá válik!*” Azok, akik állandóan film-sorozatokot néznek, vagy gyerekek a mai ún. „meséket”, tartósan egy másik, valótlan, idealizált vagy félelmetes világban élnek, és ezáltal kapcsolatuk a valós világgal és az emberekkel gyakran konfliktusos. Arról nem is beszélve, hogy ezek az emberek ettől az irreális médiavilágtól megittasodva, **nem veszik észre se Isten figyelmeztetéseit, sem az idők jeleit és veszélyeit.** Sajnos ez a keresztényekre is igaz.

Az ún. szerelmi (házassági) „háromszögekkel” készült filmek általában happy enddel (olvassd: válással!) végződnek, de ez nem igazán „happy”. Ott maradnak a sérülések és a boldogtalan gyerekek. A széles mosolyú színészek e maszk nélkül a való életben szintén boldogtalanok, depresszióban szenvednek, és gyakran halnak meg kábítószer-túladagolásban vagy öngyilkosságban.

A virtuális világ különösen a gyerekek lelkét torzítja el, idegi és pszichés zavarokat, viselkedés- és jellemdeformációkat okoz. A számítógépes játékok célja, hogy hozzászoktassák az embereket a „*valós élethez a virtuális világban*”. Az agresszív számítógépes játékokat eredetileg szimulátornak találták ki katonák kiképzésére az „ellenség” megölésére, így a lelkiismeretüket szándékosan „kiképezték”, ill. szándékosan eltompították, hogy ne érezzenek bűntudatot amiatt, hogy embereket ölnek meg, mint a futószalagon. A legszomorúbb, hogy némely szülők gyerekeiket is így „edzik” hasonló videojátékok vásárlásával. Aztán nem csoda, ha az iskolákban a gyerekek kipróbálják apjuk pisztolyát, sőt a géppisztolyt is. Ellenséget mindig lehet találni. Nem baj, ha téged is megölnek, mert a PC-s játékokban neked is van 10 életed. A valóság azonban más! További kockázat, hogy a gyerekek a számítógépes játékok rabjává válnak, és így fokozatosan szerencsejáték függők lesznek.

A technika csodái a világ globalizációjához, egy világdiktátor megjelenéséhez vezető infrastruktúra előkészítése, amelyet a Biblia fenevadnak, antikrisztusnak nevez (2Thessz 2:9-12, Jel 13, 14:9-12), aki telekommunikációs műholdakkal, szenzorokkal, kamerarendszerekkel stb., és készpénzmentes rendszerrel olyan totális kontrollt hoz létre minden egyén felett, hogy csak azok tudnak majd vásárolni és eladni, akiknek a jobb kezén vagy a homlokán lesz egy bizonyos jel (valószínűleg a bőr alá ültetett mikrocsip), a fenevad jegye. A technikai feltételek készen vannak, csak a hackerek miatt azokat még tökéletesíteni kell. A bűnözés, az illegális migráció és a terrorizmus elleni küzdelem felgyorsítja e rendszer bevezetését.

A legtöbb embert lenyűgözi majd ez a csodálatos megoldás, és nagy lelkesedéssel és ovációval fogadják. Hiszen a bűnözőket és terroristákat folyamatosan ellenőrizni fogják. A tolvajok nem tudnak pénzt lopni, mert kézpénz nem lesz. Most, ha valaki elveszíti bankkártyáját, vagy egy tolvaj azt ellopja, problémája van. Akkor azonban bankkártyák már nem lesznek. Minden tranzakció az emberek jobb kezén és homlokán beültetett mikrocipek által történik. Ha valaki elveszíti a karját, a kód ott lesz továbbra is a homlokán. De ha elveszti a fejét..., már nem lesz szüksége tranzakcióra. A világszintű kormányzati, biztonsági, banki, üzleti és katonai rendszerek már össze vannak kapcsolva. Ez a számítógépes hálózat azonban nagyon törékeny lábakon áll, és idővel le fog omlani, mint „a nagy Babilon”.

A Biblia azt mondja, hogy az antikrisztus, a törvénytaposó *„eljövetele a sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, és a gonoszságnak minden csalárdságával azok között, akik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét üdvösségükre. És azért bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak; hogy kárhoztattassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.”* (2Thessz 2:9-12). A hamis próféta az antikrisztus minden hatalmát gyakorolja öelőtte, megjelenése előtt, és arra készíti minden embert, hogy leboruljon az antikrisztus előtt. Ennek érdekében nagy csodákat tesz, úgy, hogy tüzet is hoz az égből a földre. Hamis csodáival megtéveszti azokat, akik a földön laknak. Hiszem, hogy ezek természetfeletti démoni csodák lesznek, mert hatalmat kap a sátántól, de lehetnek a technika csodái is! A hamis próféta a neki adatott csodák miatt parancsolja a föld lakóinak, hogy készítsék el a fenevad, az antikrisztus képét. Hatalmat kap, hogy a fenevad képébe lelket adjon, hogy a fenevad képe beszéljen. És hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, megölessenek. (Jel 13:12-15).

Ez a világdiktátor arra fogja kényszeríteni az embereket, hogy istenként imádják őt. Aki megtagadja, azt üldözni fogják. Azonban mindenki, aki magára felveszi a fenevad bélyegét, inni fog Isten haragjának poharaiból (Jel 14:9-12), többek között gonosz és ártalmas fekélyek lesznek a testükön. (Jel 16:1-2). Az Úr Jézus azonban megígérte, hogy mielőtt a harag poharai kiöntetnek, elragadja menyasszonyát a Bárány menyegzőjére.

Ez a leírás kb. 2000 éves, és szemünk láttára teljeseedik be. Az évszázadok során még a Bibliát olvasó és tanulmányozó emberek sem értették, mert megértéséhez a modern technológia vívmányaira van szükség. A beszélő képet egy nagy képernyővel, a televízióval is azonosíthatjuk. Az antikrisztus azonban valószínűleg életszerűbb módon jelenik majd meg a világ előtt, hogy az emberek őt istenként imádják. A nagy képernyőn már ma is lehetséges mesterséges intelligencia (AI) segítségével létrehozni egy beszélő ember-politikus képmását, egy virtuális dublort, amely felismerhetetlenül hasonlít az igazi politikusra.

A modern technológia más lehetőségeket is kínál. A virtuális valóság (VR), a hologramok és a lézertechnológia segítségével már ma is csodás attrakciókat lehet létrehozni. Például a múzeumokban kiállított műkincsek hűen helyettesíthetők hologramok által létrehozott virtuális másolatokkal. Valamint pl. egy politikus egyszerre több színtéren is megjelenhet anélkül, hogy fizikailag ott lenne. A lézertechnológia és a hologramok segítségével lehet holografikus előadást, lézershow-t, természetfeletti jelenés látszatát keltő „láthatatlan égi képernyőre” való holografikus vetítést, 3D-s animációkat stb. produkálni. A fenevad képének létrehozásához való technikai feltételek készen vannak. Jöhet a holografikus tűz is az égből.

Egy másik fenomenális terület a transzhumanizmus. Ez egy mozgalom, melynek célja az ember mesterséges szuperintelligenciává való átalakítása, azaz a modern technológia (intelligens robotok, neurotechnológia, nanotechnológia, biotechnológia) segítségével halhatatlan „szuperman” létrehozása. Első pillantásra a transzhumanizmus fantasztikus felfedezésnek tűnik a betegségek, fogyatékoságok megszüntetésére, az emberi test és az életminőség javítására. Ez a folyamat a meglévő implantátumokkal már megkezdődött, mint például pacemaker, sztentek a szívekben, műszív, különféle protézisek, hallássérültek számára a belső fülbe ültetett műszer, az amputált végtag tapintását és érzését visszaállító neuroprotézis stb. alkalmazásával.

Ez a fejlődés azonban tovább fejlődik, és egy kibernetikus emberi szervezet létrehozása felé tart. A kibernetikus organizmus (kiborg) a kibernetika (robotika) és a szervezet (organizmus) kombinációját jelenti, azaz az ember és a számítógép hibridjét, avagy mesterséges komponensekkel „feljavított” embert. Ez alacsonyabb szinten az emberi intelligenciának a számítógépbe való átvitele, magasabb szinten azonban éppen ellenkezőleg, a számítógép (mesterséges intelligencia) átvitele az emberi intelligenciába. A humanoid robotok (androidok) főként sci-fi filmekben jelennek meg, de ma már valóságosan is léteznek. Ezek olyan robotok, amelyek a felismerhetlenségig szimulálják, sőt utánozzák az ember alakját és viselkedését.

Ha a transzhumanisták erőfeszítései megállnának az első, alsó szinten (az emberi intelligencia számítógépbe való átvitele), addig rendben lenne. A számítógépet az emberi agy – ami Isten csodája! – szerkezetének és tevékenységének tanulmányozása alapján találták fel. De a számítógép által generált impulzusok átvitele az emberi agyba veszélyes. Ez a tendencia azonban nem áll meg. Mert a tudomány és a technológia nem áll meg. A terv az, hogy a mesterséges intelligencia és a nanotechnológia által generált impulzusokat (mikrochipeket) az emberi agyba kell beültetni, és ezáltal irányítani az emberek gondolkodását és jellemét, kontroll alatt tartani az egész emberiséget.

Ezek az agystimulációval kapcsolatos kísérletek már léteznek Parkinson- és Alzheimer-kórban, súlyos depresszióban, epilepsziában vagy ALS-ben (amiotrófiás laterális szklerózisban) szenvedő betegeknél. Az elmúlt két évtizedben világszerte több mint 100 ezer betegbe ültettek be agystimulációt. Az agyimplantátumok (BCI-k) közvetlenül az agyba küldhetnek információkat, amit mélyagyi stimulációnak (DBS) neveznek. Az eljárás során olyan elektródákat ültetnek be, amelyek stimulálják a neuronokat, segítve az olyan betegségek kezelését, mint a Parkinson-kór. Egyes elektródákat közvetlenül az agyba ültetnek be, míg másokat az agy felszínére vagy a közeli erekbe helyeznek.

Aggályok merülnek fel azonban a viselkedés manipulálásával, a hamis emlékek beültetésével vagy a személyes autonómia megsértésével kapcsolatban. Az idegen tárgyak agyba történő beültetése kockázatokkal jár, beleértve a fertőzéseket és a hegyszövet képződését. Az elektromos agystimuláció hosszú távú következményei még nem teljesen ismertek. A legnagyobb veszélyt az emberi identitás elvesztése, a szellemi és biológiai manipuláció korlátlan lehetőségei és az emberiség feletti teljes kontroll jelenti, ami esetlegesen a nemkívánatos személyek likvidálását is magába foglalhatja.

A transzhumanizmus másik területe a géntechnológia, amely magába foglalja az olyan genetikai manipulációkat, mint a klónozás, azaz élettelen, mesterséges anyagból való élő szervezet, szintetikus emberi kromoszóma létrehozására irányuló kísérletek, amivel a bibliai teremtés igazságát akarják megcáfolni. Az első emberi embriót már kiklónozták, de még nem alkalmazható reprodukciós célokra. Ezek a próbálkozások beláthatatlan következményekkel járhatnak.

13) AZ IDENTITÁS ELLENI TÁMADÁSOK – zaklatások

A zaklatás gyűjtőfogalom, amelyhez tartozik minden bántalmazás, megfélemlítés, megalázás, szekálás, terrorizálás, gyötetés, zsarolás, kiközösítés stb. Ez egy olyan téma, amely az utóbbi időben nagyon elterjedt és súlyos problémává vált, különösen fiatalok körében. Általában két fő szereplője van: az agresszor (vagy agresszorok) és az áldozat. A zaklatás az „áldozat” fizikai, pszichikai vagy szóbeli bántalmazása egy vagy több agresszív, gyakran rosszul alkalmazkodó (sok esetben pszichikailag sérült) ember által, akiket szintén bántalmaztak vagy bántalmaznak. A zaklatás általában gyengébb, külsőleg szubjektíven nem szimpatikus, vagy szociálisan más, testileg vagy szellemileg gyengébb, fogyatékos, védekezni nem tudó gyerekek, osztálytársak felé irányul. Leggyakrabban általános és középiskolákban, internátusokban, de a katonaságnál és a munkahelyeken is előfordul. Az „áldozat” gyakran a csoport új tagja (új diák, munkatárs). Leginkább gúnyolódással, sértésekkel, fenyegetésekkel, káromkodással, rágalmazással, de sokszor verekedéssel, erőszakkal történik, amelyben korlátozzák az „áldozat” szabadságát és megalázzák emberi méltóságát, de kevésbé feltűnően is, mint pl. figyelmen kívül hagyás, csoportból való kizárás által. A bántalmazás célja a felsőbbrendűség, a hatalom demonstrálása, vagy egy bizonyos előny kikényszerítése (tízórai megszerzése), de az agresszor számára sokszor csak szórakozás. **Ez az identitás elleni támadás.**

Bántalmazást elkövethet a munkahelyi felettes értelmetlen feladatokkal vagy nyilvánvalóan irreális határidők betartására való felszólítással, indokolatlan kritikával, a felelősség beosztottra való hátrításával. De egy csoport beosztott is követhet el bántalmazást, zsarnokoskodhat a felettesel szemben, pl. projektek sabotálásával, általában azzal a céllal, hogy funkciójából lemondásra kényszerítsek. A munkahelyi bántalmazásokhoz tartozik a szexuális zaklatás is.

Bántalmazás a családokban is előfordul. A házastársak a zsarolás különféle formáival zaklathatják egymást, pld. a szexuális együttélés megtagadásával. A szülők is bántalmazhatják gyerekeiket, de fordítva is, mert már a kis gyerekek is hisztizve, durcáskodva követelődnek, szinte zsarolják szüleiket, a nagyobbak pedig duzzogva megtagadják az ételt, sőt néha öngyilkossággal is fenyegetődnek.

A bántalmazás, megfélemlítés nagyon széleskörű kérdés, amit most nem lehet itt részletesen kitárgyalni. Még csak egy formáját említem meg, az ún. kibernetikus, online térben, a közösségi hálózatokon való internetes zaklatást.

Az internet névtelenséget jelent, amivel zaklatás céljából is vissza lehet élni. A névtelenség lehetőséget ad olyan embereknek, pld. zsarolásra, akik erre közvetlen kapcsolatban nem lennének képesek. Az internet névtelensége megfelel nekik. Ez e-mailekben, üzenetekben, társskereső vagy közösségi hálózatokon keresztül történik. Az agresszor gyakran barátként jelenik meg, de báránybőrbe bújt farkas. Először elnyeri az áldozat kegyét és bizalmát, majd fényképeket, később videókat követel hiányos öltözetben, sőt meztelen testtel is. És ha egy hiszékeny és „szerelmes” személy elküldi neki, pénzt követel azzal a fenyegetéssel, hogy közzéteszi a közösségi oldalon. Sajnos sok elvakult lány és nő, valamint férfi esett áldozatul ilyen agresszoroknak.

Az iskolai zaklatást és az internetes zaklatást a legtöbb gyerek leplezi szülei előtt. De vannak, akik elmondják nekik. Ez a szülőkkel való kapcsolatuktól függ. Ha a szülő maga valamilyen módon inzultálja a gyermek önbecsülését, akkor előfordulhat, hogy a gyermek már nem bízik a szülőben, és a probléma terhét magába fojtja. Ez hosszú távon súlyos pszichés következményekkel járhat.

Vegyünk egy példát: egy rendes családból származó, jól nevelt fiú középiskolába jár. Mivel kissé szűkszavú és fizikálisan gyengébb, nem bocsátkozik osztálytársai csínytevéseibe. Ezért gúnyolják, és ignorálják. Két lehetőség van: vagy csatlakozik hozzájuk, és ő is zaklatja a fiatalabbakat és a gyengébbeket, vagy tovább szenved. **Ez az én esetem is.** Amikor középiskolába kerültem, kollégiumban laktam, ahonnan a város különböző iskoláiba jártunk. Első évében még kerestem Istent. Csendes helyeket kerestem, ahol imádkozhattam és olvashattam az Újszövetséget. Nem bocsátkoztam osztálytársai csínytevéseibe, ezért elkezdtek csúfolni, hogy „gyáva nyúl” vagyok, ami nekem nem tetszett. A második évtől azonban már alkalmazkodtam és csatlakoztam hozzájuk, csak hogy ne csúfoljanak. Így viszont egyre inkább távolodtam Istentől, ami folytatódott és tartott 15 évig, amíg az Úr radikálisan meg nem állított. Amikor megtértem, néhányan bolondnak tartottak, de már nem érdekelt, mert tudtam, ki vagyok Krisztusban. Átéltam a család meg nem értését, munkahelyi szekálást, prémium elvonást. Az egyik munkahelyen a hitem miatt a pártvezetés ki akart rúgni olyan véleményezéssel, hogy nem vettem volna fel, csak a bányába. Én azonban megelőztem őket, és én adtam be a felmondást. A másik munkahelyen jó kapcsolatom volt a kollégáimmal, de voltak ketten-hárman, akik gyakran vulgáris módon szóbelileg bántalmaztak.

A második tipikus példa: egy lány, aki enyhén túlsúlyos. Osztálytársai egymás között pletykálnak róla, a fiúk elkerülik, valahogy tudtára adják, és rájön, hogy nem kívánatos köztük, ezért tennie kell valamit magával. Ekkor fedezi fel az interneten a modellek, influencerek és más celebek karcsú alakját, akik „egészséges életmódot” kínálnak. Annak érdekében, hogy „in” legyen, hogy elfogadják (ami egy kamaszkorban lévő gyerek számára rendkívül fontos), elkezdi magát gyötörni. Mert megismerkedik az anorexiával és a bulimiával, és ezzel elkezdődik a stressz és depresszió földi poklának útja. És mindez szigorúan rejtve van az egész világ, különösen a szülők elől. Ez a folyamat gyakran több sikertelen – és sajnos olykor sikeres – öngyilkossági kísérlettel is végződik.

Az anorexia a táplálékfelvétel mentális zavara, amely a túlsúlytól való kóros félelemmel jár. Ez abból áll, hogy radikális fogyás, a testről alkotott torz mentális kép miatt a személy visszautasítja az ételt. Ez gyakran tiltakozó reakció egy új élethelyzetre, eseményre, amivel egy fiatal nem tud megbirkózni (szülők válása /a gyerekek ellene vannak!/, zaklatás, haláleset a családban stb.). Az anorexia következménye az alultápláltság, ami számos egészségügyi kockázatot és szövődményt hordoz magában.

Sajnos a társadalomban az a hiedelem él, hogy a karcsú test elérése (az úgynevezett „*Barbie-szindróma*”) a népszerű, ez a szeretetre méltó, sikeres és boldog élethez vezető út. Arról azonban nem esik szó, hogy a modellek fotóit a grafikusok tovább retusálják és szerkesztik – ami különösen a lábak meghosszabbítását és a csípő szűkítését illeti.

A bulimia is pszichológiai étkezési zavar. Jellemzője az ismételt túlevés, amelyhez büntudat és ezt követő kiprovokált hányás, hashajtók és vízhajtók használata, vagy extrém testmozgás társul.

Az anorexia nem csak a modellek problémája, hanem azoké a lányoké is, akik nem akarnak nőkké válni. Nem akarnak átmenni a pubertás koron, nem akarnak menstruálni, nem akarnak melleket és nem nőiesnek, hanem férfiasnak akarnak kinézni. Egyszerűen nem akarnak felnőni, és ezt úgy teszik, hogy abbahagyják az evést, hogy megakadályozzák a pubertás kialakulását. Ez súlyos pszichológiai probléma, határos a skizofréniával, az identitás elutasításával.

14) A FIATALOK DILEMMÁJA: AZ IDENTITÁS ELFOGASÁSA VAGY ELUTASÍTÁSA

Láttuk a zaklatás, az anorexia és az identitás elutasításának káros hatásait. Ez több tényező láncreakciója, amint azt a fenti példában láthattuk. Van egy kissé túlsúlyos lány, akit osztálytársai nem fogadnak el, és ő sem tudja elfogadni magát. Aztán ott van a későbbi zaklatás, amely az anorexia melletti döntést okozza, aminek a következményei kiszámíthatatlanok és tragikusak lehetnek.

Felmerül a kérdés: **Miért? Nincs más megoldás?**

Azt is láttuk, hogy a fiatalok jellemének és identitásának formálódására vagy deformálódására nagy hatással vannak a közösségi hálózatok, a média, a divatmodellek és influencerek. Ezek a véleményformáló celebek az életmódra, a szépségre és a divatra nézve sok főleg fiatal véleményét és viselkedését befolyásolják. Rendszeresen tesznek közzé posztokat a közösségi oldalakon, és így sok rajongót szereznek, akiket a véleményük befolyásol, sőt manipulál. Az imázsuk és életstílusuk adja meg az irányt, és aki nem tart lépést a trenddel, az nem „in”, és ki van zárva.

Az imázs a világban nagyon fontos. Az emberek törődnek a társadalmi hírnevükkel, hogy azt a benyomást keltsék, hogy jól teljesítenek az életben, és hogy fontosnak és sikeresnek tartásuk őket. Ez azonban gyakran csak a valóság álcázása, és ami a kulisszák mögött van, azt senki sem látja.

Főleg a nők, de a férfiak is törődnek az imázsukkal. Nagyon odafigyelnek magukra és arra, hogy hogyan néznek ki és mit viselnek. Gyakran választanak bizarr ruhát, intenzíven követik, hogy „mi a menő”, mi a „trendi” életmód? Mindannyian szépen akarunk kinézni. Természetesen Isten nincs a szépség ellen. De, ami a világban van, az már túlzás és egyáltalán nem szép.

Az utóbbi időben az exhibicionizmus példátlan fordulatot vett. Az emberek külsejükkel sokkolni akarnak másokat. Egyrészt ott van a celebek luxus divatirányzata, akik ultramodern divathóbortjukkal vagy erotikus testrészek lemeztelenítésével szeretnék felhívni magukra a figyelmet. Másrészt a társadalom alsóbb rétegei számára a fő irányt a hiphop szubkultúra adja, amely ma inkább a kultúra deformációja és rombolása. Maga a „szub” szó valami alacsonyabbat fejez ki. A „szubkultúra”, az „underground kultúra”, különféle sajátosságok összessége, amelyek közül a zene és a divat nyilvánul meg legerősebben. A zene és a divat is bizonyos eszme hordozója. Az öltözködés és díszítés módja bizonyos életfilozófiát fejez ki, mint a szabadgondolkodás, függetlenségi ideológia, anarchia, lázadás, szabad „szerelem”, feminizmus, exhibicionizmus stb.

Mi ez? A kultúra művelése, kultiválása vagy deformációja?

Ez a fajta „kultúra” mindinkább erkölcstelenséghez, pusztuláshoz és önpusztításhoz vezet (drogok, extázis, tetoválások), sőt sátánimádathoz is. A szubkultúra kifejezés leggyakrabban a lázadó fiatalokhoz kötődik, akik általában eltérnek minden hagyományostól. Viselkedésüket, szellemi beállítottságukat, filozófiájukat (lázaadás, tiltakozás) olyan látható szubkulturális elemekkel fejezik ki, mint a szegecsekkel díszített bőrkabátok, szakadt ruhák, tetovált test, frizurák (rózsaszínre, kékre, lilára festett haj...), hajfonatok, díszek (láncok, szegecsek, piercingek) egyéb hóbortos divatickek. A cél felkelteni az emberek figyelmét, és tiszteletet, sőt félelmet kelteni közöttük. Ez azonban csak egy külső maszk, mert a bőrdzseki és a tetovált bőr alatt leggyakrabban törékeny és sebzett lélek rejtőzik!

Igen, ez van a világban. Olyan időket élünk, amikor a társadalomban bekövetkezett az erkölcsi normák nagy válsága. Az olyan fogalmak, mint a helyes, jó vagy szép, illő vagy illetlen, ma nagyon relatívak és különbözőek, az egyén személyes véleménye szerint eltérőek. Az emberek, különösen a fiatalok, olyanoktól informálódnak arról, hogy valami jó vagy rossz, akik szintén nem tudják, hogyan kell helyesen megítélni a dolgokat és a befolyásokat. A hasonló gondolkodású barátaitat kérdezik. – *„Ugye, ez jó film, jó PC játék, jó zene...”* és így tovább. – *„Jó, mert a haverom is megerősíti!”* – mondják. A valóság az, hogy „jó” méreg, jó csapdája a sátánnak. Nem kérdezik az Urat, se a szülőket vagy a lelkileg érett keresztényeket, hanem azokat, akik nézeteiket megerősítik. Ami egykor szégyen volt, az most erény. Ami egykor normális volt, most abnormálissá vált, és ami egykor abnormális volt, ma már nemcsak normálissá válik, hanem mércévé, normává, amelyet mindenkinek követnie kell. Ellenkező esetben a dzsungel törvényei lesznek úrrá rajtunk. És így megtörténik, hogy még a keresztények is elveszítik erkölcsi téren orientációjukat és identitásukat.

Ilyen világban élünk. De mi nem e világból valók vagyunk! A mi identitásunk más! Mi királyi papság, egy szent nemzet vagyunk, ezért éljünk elhivatásunkhoz méltóan! Nem asszimilálódhatunk!

Egyszer egy vacsorán volt egy sportorientált család, akik nem ettek nehéz, nem túl egészséges ételeket, még akkor sem, ha azok íze és látványa csodálatos volt, és a gyerekek szívesen ettek volna belőle. Ők azonban lemondtak róla, és a gyerekeiket is erre tanították: *„Mi sportolók vagyunk. Ez a mi identitásunk! Magas célok állnak előttünk, és a sportolók ilyen ételeket nem fogyasztanak.”*

Az identitásunk, az, hogy kik vagyunk, életvitelünkben tükröződik vissza.

1Kor 9:24-27 „Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek. Mindaz pedig aki pályafutásban tusakodik, mindenben magatúrtató; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant. Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint aki nem levegőt vagdos; Hanem megsanyargatom testemet és szolgálává teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.”

Zsid 12:1-4 „Annakokáért mi is, kiket a bizonyosságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkönyékező bünt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért. Nézőn a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra, aki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült. Gondoljátok meg azért, hogy ő ily ellene való támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy el ne csüggedjetekek lelkeitekben elalélván. Mert még végig /vérig/ nem állottatok ellent, tusakodván a bűn ellen.”

2Tim 2:3-5 „Te azért a munkának terhét hordozzad, mint a Jézus Krisztus jó vitéze. Egy harcos sem elegyedik bele az élet dolgaiba; hogy tessék annak, aki őt harcossá avatta. Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.”

Láttuk, hogy ennek a világnak a média és az influencerek általi hatásai olyan életstílust, imázst, szépséget és divatot diktálnak, ami nem elfogadható egy olyan keresztény számára, aki szabály szerint fut és Jézus Krisztus jó vitézeként akar harcolni. Ez a nagy kísértés, támadás, különösen a fiatalok identitása ellen irányul, akiknek dilemmájuk van: „Elfogadjam-e önmagam, identitásomat Isten csodálatos teremtménye és remekműveként, vagy elutasítom és vegyek fel egy álarcot ami nem azonos identitásommal?”

Ez a világ olyan, mint egy álarcosbál. Az emberek maszkot viselnek. Azonban a széles mosolyú színészek is a való életben, e maszk nélkül boldogtalanok, depresszióban szenvednek, és gyakran hálnak meg drogtúladagolásban. Hány híres, sikeres ember, celeb került a pszichiátriára, vagy az öngyilkosságban keresett kiutat! Azt hitték, hogy a halál mindennek véget vet. Ez az ördög legnagyobb hazugsága!

Gyakran a fiatalok is álarc mögé rejtőznek, mert nem tudják elfogadni önmagukat, identitásukat Isten csodálatos teremtményeként. A legtöbb számára ez magától értetődő, mert nem ismerik Istent, és nem tudják, hogy ők Isten remekművei. Ki mondja ezt meg nekik? **De Te Isten gyermeke vagy! Neked nem kell álarcot viselned!**

Nem kell, hogy Téged a világ hírességei manipuláljanak. Meggyőződésem, hogy szép vagy. Nem kell Jezabelt választanod példaképednek, aki szemfestéssel, bűbajos pillantásaival akarta Jehu királyt meghipnotizálni, akinek Illés próféta szerint ítéletet kellett végrehajtania felette (2Kir 9:30-37). **Nem kell megváltoztatnod az identitásodat,** és az influencerek mintáját követve másnak tetetni magad, mint például Jeroboám felesége. **Te más vagy, Te csodálatos vagy! TE vagy TE!** Isten képmására teremtve! A Szentlélek temploma!

Isten nincs a szépség ellen, hanem azt akarja, hogy természetes szépségünk belülről fakadjon, egy nemes jellemből, amely egy kedves, örömteli arcból ragyog. A szerény ruházat értékes, mert lehetővé teszi belső szépségünk kisugárzását. Isten szemében ez az istenfélő nők igazi szépsége.

„Hasonlatosképen az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmességgel és mértékletességgel ékesítsék magokat; nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel vagy drága öltözékkel, Hanem amint illik az istenfélelmet valló asszonyokhoz, jó cselekedetekkel.” (1Tim 2:9-10).

„Hasonlóképen az asszonyok... Akinek ékessége ne legyen külső, hajuknak fonogatásából és aranyak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből való; Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt.” (1Péter 3:3-4).

A kihívó divathóbortok, szexi ruhák, a túlzott díszítés, a kirívó smink és egyebek gyakran belső kisebbség érzési komplexusokra, az önel fogadás hiányára vallanak, és az Isten ajándékával, a természetes és igazi szépséggel való tudatos vagy tudattalan elégedetlenségre. Ez azonban nem megoldás, a komplexusok maradnak! Gyakran egy megsebzett lélek lapul a háttérben, és a külső csak a belső én komplexusainak álcázása önmagad és az emberek előtt, a bátorság hiánya ahhoz, hogy önmagadnak, az embereknek, a valóságnak a szemébe nézz. Ez egy álarc, valami mesterséges műszépség! Valójában egy teljesen más ember van az álarc mögött! Lehet ez a tömegből való kitűnés iránti vágy, vagy a világ elfogadása és a barátok kegyei utáni vágnak a megnyilvánulása. Vágy, hogy a befogadjanak a partiba? Nem akarsz más lenni, hanem a tömegnek, a világnak áradatával akarsz elsodortatni? Hova? Ahova ők rohannak? A kárhozatba?

Drága fiatal testvérnőm! Hidd el, hogy Isten szemében drága, értékes és szeretett hercegnő vagy!

Manapság sok szó esik a természet- és környezetvédelemről. Természetellenes mesterséges dolgok, vegyszerek ártanak a természetnek és tönkre teszik annak szépségét. Amikor unokáink kicsik voltak, gyakran néztük velük videón a kisvakond kalandjait. Az egyik történet azt meséli el, hogy az állatok az egész erdőt, fákat, virágokat, madarakat és magukat átfestették, hogy az álnok rókát megrémítsék és kiűzzék az erdőből. Aztán jött egy eső, ami minden festéket elmosott, és az állatok örvendeztek az erdőben, már a róka nélkül. Képzeld el, mi történne, ha azt mondanánk, hogy a fák levelei nem szép színűek, a zöld szín nem illik hozzájuk, rózsaszínre kell őket festeni, és aranyláncsal díszíteni, mint a karácsonyfákat. Az ember egész erdőket, gyümölcsfákat és virágokat alakítana át így, mondván, hogy a Teremtőnek nincs elég fantáziája. Szeretnél egy vastag lila festéssel átfestett almát? Milyen illata lenne a parfümmel permetezett virágoknak? Hová tűnne a természet eredeti szépsége, amelyet a Teremtő adott neki? **Minden elveszítené identitását!** Nem tennénk meg mindent, hogy a sok műdész között találjunk legalább egy eredeti, valódi, festetlen gyümölcsöt? Hála Istennek, ilyen természetpusztító lépés eddig még nem történt meg.

Ami a világban történik, és helyenként az egyházba is benyomul, az már nem csak szépítés, hanem az Isten adta természetes szépség álcázása. Isten remekművét az ember csak elrontani tudja. Testünknek a Szentlélek templomának kellene lennie, és minden keresztény tisztában van vele, hogy pl. a dohányzás vagy a paráznság beszenyezi ezt a templomot. Kérdezem, vajon nem szennyeződik-e be ez a templom a vastag kozmetikai festékekkel, és az istentelen magazinok által propagált topmodellek, szexszimbólumok és divattervezők inspiráló fantáziájának utánzásával? **Nem teszi ez tönkre a női szépséget?** Ma minden mesterséges, minden átmázolt és „nehéz láncokkal díszített”, úgyhogy alig van valami abból az eredeti identitásból, abból az eredeti és finom természetes szépségből, amelyet a Teremtő a nőknek adott. A nem megfelelő emberi beavatkozás káros a természetre. Igaz, hogy a fákat gondozzák, metszik is, a gyümölcs- és díszfákat módosítják, de azzal nem torzítják el. Hasonlóképpen, a nők is, ha szépségüket nem feltűnő módon, hanem illően mértékletességgel ékesítik – ahogy a Szentírás mondja (1Tim 2:9) –, az rendben van.

Kedves testvérnők, kérlek, legyen bátorságotok felfedezni Istentől kapott természetes szépségeket! **Legyen bátorságotok elfogadni identitásotokat**, és levenni a maszkot, hogy ebben a feje tetejére állt világban megmutatkozzon valódi szépségeitek! Kezdetek egy másik trendet! Valakinek el kell kezdenie! Nem akarod éppen Te? Az áldás, ami döntésedet követi, sokak számára nyilvánvaló és kívánatos lesz, és hamarosan követőkre talál.

Az identitástudat bátorságot ad.

Honnan vette Gedeon a bátorságot, hogy összetörje apja bálványait? Azáltal, hogy amikor az angyal megszólította, rájött, hogy ő nem egy komplexusos, félnk, kisebbség-érzésű ember, hanem – ahogy Isten küldöttje mondta neki: „*Az Úr veled, erős férfiú!*”

Honnan vette Dávid a bátorságot, hogy szembenézzen az óriás Góliáttal? Juhok között nőtt fel, de Istennel élt, ismerte Őt, volt vele tapasztalata, tudatában volt identitásának és az Úr neve hatalmának, tekintélyének! A hit hőse lett! Minden (főleg fiatal) férfi hős akar lenni, úgy akar kinézni, mint egy Superman, Batman, Pókember vagy Terminátor. De kérdem én, van-e valaki, aki a pirosposzsgás, megvetett Dávid pásztorfiúhoz szeretne hasonlítani? El tudod képzelni, hogy nézett ki? Biztosan nem úgy nézett ki, mint egy Terminátor, csúzlíjával és öt kövével Góliáttal szemben! De az Úr nevében ment és győzött! Ez hősiesség!

Honnan vette Nátán próféta a bátorságot, hogy megdorgálja Dávid királyt? Isten megbízásából.

Honnan vette Illés próféta a bátorságot, hogy szembe szálljon Baál 450 prófétájával és Asera 400 prófétájával? Honnan vette a bátorságot Mikeás próféta, hogy 400 hamis prófétával szemben ő egyedül megmondja Akhábnak, hogy nem tér vissza győztesen a harcból, és hogy az Úr hazug szellemet küldött prófétájának szájába, mert meg akarta csalni Akhábot? Honnan vette a bátorságot a három ifjú Sidrák, Mésák és Abednégó Babilonban, hogy ne hajoljanak meg az aranyszobor előtt, azzal a veszéllyel, hogy a tüzes kemencébe dobják őket? Ugyanabban a tömegben voltak a többiekkel az arany állókép előtt, de amikor mindenki meghajolt, ők állva maradtak. Ez a nagy hitpróba hamarosan mindannyiunk számára megismétlődik!

Honnan vették erejüket és bátorságukat? Ez a folyamat már akkor elkezdődött, amikor Dániel és három barátja a szívükben elhatározta, hogy a fogságban is hűségesek lesznek Istenükhöz, és nem szennyezik be magukat Babilon eledelével (Dán 1:8). Nem kötöttek kompromisszumot, mert ismerték Istenüket. És amikor a tüzes kemencébe kerültek, a tűz nem ártott nekik, csak a kötelek égtek le róluk. Nem állt hatalmukban mindezt megakadályozni, de még életveszélyben sem igazodtak a többséghez. (3. rész). Ezenkívül Dániel a tilalom és a fenyegetés ellenére úgy döntött, hogy csak az egyetlen élő Istenhez fog imádkozni. Honnan vették a bátorságot? Mert felismerték identitásukat, ami bátorságot ad és hűséget eredményez! Honnan vette Keresztelő János a bátorságot és a merészséget, hogy így szóljon Heródes királyhoz: „*Nem illik neked a testvéred feleségével élned!*” – holott ezért el kellett veszítenie a fejét!

A hit hősei, a mártírok, az első keresztények inkább hajlandóak voltak meghalni, mint megtagadni az IGAZSÁGOT. Nem kötöttek kompromisszumot. AZ IGAZSÁG - még ha egyedül van is - nem fog együtt járni a HAMISSÁG tömegével még halálos fenyegetés terhe alatt sem! Azért, mert felismerték, KI AZ, AKI őket elhívta, aki életét adta értük, feltámadt a halálból és él. Halálosan komolyan gondolták Jézus köveését. „*Itt van a szentek békességes túrése és hite.*” (Jel 13:10). Ezek mind hűségesek voltak, mert ismerték és szerették Istenüket, ismerték identitásukat Krisztusban, ami bátorságot ad és hűséget eredményez! Mert nem kímélték életüket mind halálig. A Biblia az utolsó idők győzteseiről is ezt mondja: „*És ők legyőzték azt 1) a Bárány vééréért, 2) az ő bizonyágtételüknek beszédéért, 3) és az ő életüket nem kímélték mind halálig.*” (Jel 12:11).

Te is köztük leszel?

Identitás, bátorság, hűség. A Zsidókhöz írt levél 11. fejezete a hit hőseiről szól. Identitásuk a bátorság és a hűség volt. Az Úr Jézus a talentumokról szóló példázatában (Mt 21:19-30) is beszél a hűséges, ill. hűtlen szolgákról. Ez volt a jellemük és identitásuk: Hűséges szolgál!

15) AZ IDENTITÁS MEGŐRZÉSE – hűség és tolerancia a polarizált világban

Mi a hűség? A hűség a Szentlélek gyümölcse. A „hit” szó (görögül „pistis”) 4 fogalmat foglal magába: hit (elhinni valamit), bizalom, engedelmesség és hűség. A hűség minden körülmények közötti, a próbák idején is kitartó, tartós (nem pillanatnyi) és következetes (nem szeszélyes) szeretet által motivált, személyes döntésen alapuló engedelmességet jelent valamely személy, elv, megismert igazság, elhívás, megbízás, elkötelezettség, szerződés, ígéret iránt – akár meg nem értés, üldöztetés vagy szenvedés árán is. A hűség nem egyszeri, pillanatnyi lelkesedés, hanem következetes kitartás. Az élet sok apróságból és pillanatból áll, amelyekben hűségesnek kell maradnunk.

Minden hűség alapja az Isten iránti hűség. Az Istenhez való hűség mindenekelőtt az Ő Igéje iránti következetes és megalkuvás nélküli hűséget jelenti. Aki nem féli Istent, az nem lesz hűséges Istenhez, nem lesz hűséges se házasságban, se szolgálatban, se vállalkozásban, se a rábízott tulajdonon, sem kicsiben, sem nagyban.

Elkötelezettség nélkül, vagyis a szerződéskötés előtt nem lehet hűségről beszélni. Férfi és nő hűségéről csak a házasságkötés után beszélhetünk. Szerződéskötés előtt minden más szerződést hűtlenül fel kell mondani, minden más viszonyt fel kell számolni, amely az új viszonyval való hűséggel ellentmondásban van.

Az emberek hűek a bűnhöz, a szenvedélyeikhez, a vallási hagyományaikhoz, néha kifejezetten a sátánhoz, mert szövetséget kötöttek vele. Ha hűek akarunk lenni Istenhez, fel kell számolnunk ezeket a régi szövetségeket, mert két úrnak szolgálni nem lehet. Ebben a tekintetben az Istenhez való hűség azt is jelenti, hogy radikálisan felmondjuk a bűnhöz, a világhoz, a bibliaellenes hagyományokhoz és a sátánhoz való hűségünket. Ez sokszor nagyon nehéz küzdelem. Isten békéje azonban csak a hűség útján, az Úr Jézus megalkuvás nélküli követésének útján található.

A hűséget különféle események, kísértések, élet megpróbáltatásai, szolgálat próbára teszik, de Isten megjutalmazza a hűek hűségét. József a szíve mélyén eldöntötte, hogy inkább börtönbe kerül, de nem fertőzteti meg magát Putifár feleségével, és hűségéért a maga idejében gazdag jutalmat kapott. József esetében az emberi szinten való hűségnek is szép példáját látjuk: Putifárhoz, urához való hűségét, akit tisztelt. Akarsz hű lenni és maradni Istenhez mindvégig? Döntsd a hűség mellett!

Soha nem volt könnyű, és nem is lesz könnyű a hűség mellett dönteni. Főleg a mai rosszul értelmezett és túlhangsúlyozott tolerancia korában, és abban a polarizált világban, amelyben ma élünk.

A toleranciának több jelentése van. Megengedett eltérést jelent. Használják a matematikában, a sportban, az orvostudományban (gyógyszertolerancia), a műszaki pályán, a társadalmi életben stb.

A tolerancia olyan szakkifejezés, mint például a még megengedett pontatlanság. A műszaki életben a megadott méretektől, mennyiségtől vagy minőségtől való megengedett legnagyobb eltérést jelenti. A gépészetben az alkatrészek összeszerelésekor használják, amikor az egyik alkatrészt egy másik alkatrész furatába kell beilleszteni. Vagyis a furatnak nagyobbnak kell lennie, mint a csapnak, az alkatrészek funkcionalitásának megfelelően, de a megengedett értékeken belül, vagy átfedéssel szilárdan, vagy lazábban. Ha a furat és a csap (tengely) között túl nagy az eltérés, az javíthatatlan hiba, selejt. Ha azonban a csap túlfedése nagy, az alkatrészek még javíthatók, pld. köszörüléssel.

A tolerancia a társadalomban tűrést, egymás iránti türelmességet jelent mások véleménye, vallása, világnézete, etnikai vagy nemzeti hovatartozása iránt. Ez azonban nem jelenti a mássággal, másfajta gondolkodással való okvetlen egyetértést, annak követését vagy elvtelen kompromisszumot! Vannak bizonyos együttélési normák a társadalomban és az egyházban is. A társadalomban az állami törvények, az egyházban, gyülekezetben Isten Igéje, a Biblia.

Ha a gyülekezetben a tanítás bibliátlan vagy az erkölcs túl laza – az olyan, mint a selejt (bűn).

Ha az erkölcs túl szigorú, lehet korrigálni, szeretettel csiszolni. A szeretet, mint az olaj, csökkenti a súrlódást.

A világ iránti tolerancia azt jelentheti, hogy eltűrjük a világi emberek bálványimádását, bűneiket, vallásukat. Mi mást tehetünk, mint elviselni? Nincs hatalmunkban megváltoztatni a világot, de hatást gyakorolhatunk rájuk, mint a só, bizonyoságtévő életet élhetünk, és szeretettel inthetjük őket, sőt szerethetjük őket akkor is, ha bántalmaznak bennünket. Hívó életem elején kiutasítottam valakit az irodából, ahol dolgoztam, mert káromkodott. Aztán jött a főnök, és határozottan tudtomra adta, hogy nincs jogom kiutasítani senkit az irodából, mert az nem a magán munkahelyem, hanem állami. Igen, rájöttem, hogy egyszerűen tolerálnom kell az embereket a világban. Mi mást tehetnének? A tolerancia engedékenységet is jelent. Isten is megbocsátó, eltűri őket és minket is. Ez még mindig Isten kegyelme! Isten velünk szemben is elnézte a tudatlanság idejét. (ApCsel 17:30). A világgal szembeni toleranciánk azonban nem jelenthet kompromisszumot, jóváhagyást, egyetértést vagy a világ útjainak, életmódjának vagy gondolkodásmódjának követését. Amit az Úr mondott Jeremiásnak, érvényes: *„Ők térjenek meg te hozzád, de te ne térj őhözük!”* (Jer 15:19).

A mai kor szüntelenül határtalan toleranciára szólít fel, hogy ne legyen kritikus gondolkodásunk. Isten Igéje azonban azt mondja: *„...mi közössége a világosságnak a sötétséggel? És mi egyezése Krisztusnak Béliállal? vagy mi köze hívőnek hitetlenhez? Vagy mi egyezése Isten templomának bálványokkal?”* (2Kor 6:14-16).

Az együttélés általános szabálya: *„A lényeges dolgokban szükséges az egység, egyakarát, a lényegtelen dolgokban a szabadság, kölcsönös tűrés, tolerancia és mindenekben a szeretet.* A kérdés azonban az, hogy *„hol van a határ a lényeges és lényegtelen dolgok között?”* Ez gyakran nagyon relatív és egyéni. A kérdés megválaszolásához bölcsességre és Isten félelmére van szükségünk, ami a bölcsesség kezdete.

A Biblia ezt így fejezi ki: *„Ha lehetséges, amennyire rajtatok áll, minden emberrel békességesen éljete.”* (Róm 12:18). *„És ne legyen közösségetek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat; Mert amelyeket azok titokban cselekesznek, éktelen dolog csak mondani is.”* (Ef 5:11-12)

A vallások közötti tolerancia nem jelenthet kompromisszumot, egyesülést, egyes kölcsönösen elfogadott szabályokhoz való alkalmazkodást.

A bűn és a világ befolyásának eltűrése a személyes életben elsősorban minden hívő személyes ügye Isten előtt, de mivel együtt alkotjuk a gyülekezetet, az egyházat, a magánélet nem választható el a gyülekezet életétől. *„Avagy nem tudjátok-e, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megposhasztja?”* (1Kor 5:6)

Tolerancia kontra polarizáció

Olyan időben élünk, amikor szellemi téren a gonosz vírusként terjed az egész világon. Járványok ellen el lehet rendelni karanténintézkedéseket, de ahogy a szelet nem lehet elfogni és karanténba zárni, úgy a vírusokat, a gonoszt és a bűnt sem lehet megállítani. A mai generáció számára a „szél” egy halálos vírust hoz, amelyet individualizmusnak és relativizmusnak neveznek.

Ez azt jelenti, hogy nincs a világon abszolút igazság, minden csak relatív. Nincsenek szilárd erkölcsi értékek, szabályok, amelyek az ember életét és kapcsolatait szabályozzák. A jó és a rossz, a helyes és a helytelen nem abszolút, hanem változékony és relatív fogalmak, amelyek mindig személyektől, körülményektől, társadalmi viszonyoktól, neveléstől stb. függenek. Ezért az erkölcsi normákat mindenki saját maga határozza meg érdekei, véleményei, érzései, hangulatai stb. szerint.

A mai kort talán legjobban egy bibliai ige jellemzi, amely a szellemi anarchia idején, a Bírák idejében íródott, és ez a kijelentés jellemzi ezt a kort: „*Ebben az időben nem volt király Izráelben, hanem kiki azt cselekedte, amit jónak látott.*” (Bír 17:6, 21:25).

Az Jézus Krisztus Egyházában azonban nem teheti mindenki azt, ami az ember szemében jónak látszik, hanem azt, ami jó és igaz az Úr szemében! Mert Ő az, aki Igéjében meghatározza, mi a helyes és helytelen, jó vagy rossz, tisztességes vagy tisztességtelen. A Biblia nem azt veszi mércének, hogy „*mi hogyan történik*”, hanem meghatározza, hogy „*minek hogyan kell lennie*”!

Polarizált világban élünk. Amilyen messze van az Északi-sark a Déli-sarktól, olyan polarizált, megosztott a társadalom is. Az emberiség a történelem folyamán állandóan keresi az ideális együttélési rendszerhez vezető utat. Az eddig legjobbnak gondolt utat a diktatúra és az anarchia között elnevezte demokráciának. A történelem azt mutatja, hogy a diktatúra és az anarchia mindig váltogatták egymást. Az igazi demokráciának egészséges egyensúlynak kellene lennie, egyfajta „*keskeny útnak*” a diktatúra és az anarchia között, de élettartama mindig is csak nagyon rövid volt. A szabadság téves értelmezése miatt minden demokrácia rövid időn belül anarchiába fordul: „*Megdöntöttük a diktátor hatalmát! Végre szabadok vagyunk, demokrácia van, azt csinálhatunk, amit akarunk!*” Az anarchia pedig káoszt teremt, ami a törvénytelenység és a bűnözés táptalaja, és az emberiség egy erős kéz után kiált, aki rendet teremt ebben a káoszban. Az „*erős kezű ember*” hamarosan jelentkezik, újból itt van a diktatúra, ami a diktátor személyi kultuszához vezet, és ez hamarosan forradalmat, szabadság- és demokráciáért vívott harcot vált ki. Ez az ördögi körforgás addig folytatódik, amíg el nem jön Isten országa, az Úr Jézus 1000 éves béke a Földön.

A demokrácia gyengéje, hogy „*a többség hangja nem mindig Isten hangja.*” Sőt a legtöbbször nem. Néha csak egy személy képviseli Isten hangját a többséggel szemben, máskor egy agresszív kisebbség akarja propagálni erkölcstelen és istentelen programját, sajnos, sokszor sikeresen. Isten országa azonban nem demokrácia, hanem Isten uralma, ahol az Ő - Igéjében kijelentett - akarata érvényesül. Isten országa Jézus Krisztusban eljött az újjászületett emberek szívébe, akiknek életében Ő, az Úr és Király, valóban uralkodik. Teljességében azonban csak az Úr Jézus Krisztus 1000 éves békeuralma alatt valósul meg.

Krisztus Egyházában az igazi bibliai szabadság a szeretet „*keskeny útja*” a törvényeskedés és a liberalizmus között. A törvényeskedést a diktatúrához, a liberalizmust, a félreértett „*korintusi*” szabadságot pedig az anarchiához lehet hasonlítani. E két, egymással merőben ellentétes erkölcsi nézet hívei polarizált módon állnak szemben egymással, szívükben gyakran kölcsönös gyűlölettel. Itt lép közbe a harmadik tényező, ez pedig (nevezzük így) „*az igazság, szabadság, szeretet és a megszentelődés bibliai keskeny útja*”, amelyet sem a törvényeskedés, sem a liberalizmus nem fogad el. A törvényeskedők az igazi bibliai szabadság útját túlságosan toleránsnak tartják a liberalizmussal szemben, a liberálisok pedig éppen ellenkezőleg, törvényeskedésnek. Így a két pólus helyett már három van. Ez a harmadik a liberalizmus és a törvényeskedés „*két malomköve között őrlődik*”, melyet a szélsőséges nézetek egyike sem tolerál.

Így polarizálódik a társadalom is. Például, a politikában egyrészt van egy demokratikusan megválasztott konzervatív kormánykoalíció, a másik oldalon pedig az ellenzéki liberális és „*progresszív*” kisebbség. Jellemző, hogy a konzervatív és a liberális nézetek nem tolerálják egymást, és mint a víz és az olaj, nem is keverednek, így polarizálódnak. Vannak azonban köztük kisebb pártok is, amelyek érdekeik szerint vagy az egyik, vagy a másik csoporthoz csatlakoznak. A következő választáson viszont „*fordul a kocka*”, és a konzervatív értékeket tagadó liberálisok és „*progresszívek*” kerülnek hatalomra, de a közöttük lévő kisebb, esetleges keresztény értékeket képviselő pártok mindkét oldalról elnyomottak maradnak. És ez minden választáskor folytonosan cserélődhet.

A polarizációt leginkább az Egyesült Államokban látjuk, ahol csak a demokrata és a republikánus pártok között lehet választani. **Polarizált társadalom.** Ezt láthattuk a legutóbbi elnökválasztáson is.

Amikor toleranciáról és polarizációról beszélünk, azt látjuk, hogy **ez a két fogalom szemben áll egymással**. Bár a polarizált társadalom propagálja a toleranciát, mindegyik fél a másiktól követeli azt magával szemben. Mindegyik azt akarja, hogy a véleményét, életmódját és erkölcsét a másik fél tolerálja. Ő azonban nem toleráns senkivel szemben.

Így van ez a társadalomban. De hogy van ez Krisztus Egyházában? Mint láttuk, az egyházban is megoszlanak a vélemények. **Azonban nem mindenkinek van igaza!** Kölcsönös tolerancia szükséges, de a bibliai normákon belül, különösen a hitnézet és a bibliai erkölcs tekintetében. Hiszen egyetlen lelkész és bibliai gyülekezet sem tűrheti el a bibliaellenes, hamis tanítást! Még a mai szinkretizmus és túlhangsúlyozott tolerancia korszakában sem! A pásztornak és a felelős vezetőknek szükségük van a szellemek megkülönböztetésének ajándékára, hogy felismerjék a hamis tanításokat. Hasonlóképpen nem tűrhetünk el nyilvánvaló bűnöket és erkölcstelenséget a gyülekezetben. Az Úr Jézus mondta, hogy hogyan kell eljárni intéssel, akár kizárással is (Mt 18:15-17). A gyülekezeti fegyelemről Pál apostol is beszél. (1Kor 5:1-6, 1Tim 1:20).

A liberális tolerancia hívei számára a polarizáció elfogadhatatlan. Azt mondják: „*Polarizáld, megosztod a társadalmat!*” De ez történik, mert meg kell történnie és történni is fog! „*Mert szükség, hogy szakadások is legyenek köztetek, hogy a kipróbáltak nyilvánvalókká legyenek ti köztetek.*” (1Kor 11:19). A polarizáció a rossztól és a hamistól való radikális elválasztást is jelenti.

A mai félreértett tolerancia korában az Úr Jézus szavai is irritálóak, amikor azt mondta: „*Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem hogy fegyvert. Mert azért jöttem, hogy meghasonlást támaszszak az ember és az ő atyja, a leány és az ő anyja, a meny és az ő napa közt; És hogy az embernek ellensége legyen az ő házanépe. Aki inkább szereti atyját és anyját, hogynem engemet, nem méltó én hozzám; és aki inkább szereti fiát és leányát, hogynem engemet, nem méltó én hozzám.*” (Mt 10:34-37). „*Azért jöttem, hogy e világra tüzet bocsássak: és mit akarok, ha az immár meggerjedett?*” (Lk 12:49) A hamis tolerancia hívei ma intoleranciával és a társadalom, sőt az egyház polarizálódásával, megosztásával vádolnák az Úr Jézust is! De a hamis tolerancia hívei ma az Úr Jézus követőit is szeretetlenséggel, intoleranciával, a társadalom és az egyház megosztásával vádolják.

Akár tetszik, akár nem, **a polarizáció és a radikális elkülönítés megtörténik!** Még az egyházban is! És maga az Úr fogja ezt megtenni! „*Akkor tanakodtak egymással az Úrnak tisztelői, az Úr pedig figyelt és hallgatott, és egy emlékkönyv iraték ölelte azoknak, akik félik az Urat és becsülik az ő nevét. És azon a napon, ... amelyet én szerzek, ... és megtértek és meglátjátok, hogy különbség van az igaz és a gonosz között, az Isten szolgája között és a között, aki nem szolgálja őt.*” (Mal 3:16).

Az elkülönítés: „*Mondom néktek, azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban; az egyik felvételik, és a másik elhagyatik. Két asszony örül együtt; az egyik felvételik, és a másik elhagyatik. Ketten lesznek a mezőn; az egyik felvételik, és a másik elhagyatik.*” (Lk 17:34-36, Mt 24:40-41).

„*És elküldi az ő angyalait nagy trombitaszóval, és egybegyűjtik az ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig.*” (Mt 24:31)

Az okos és balga szüzek fokozatosan polarizálódnak, végül el fognak válni egymástól! (Mt 25:1-13).

A búza és a konkoly együtt nő, végül elválk egymástól. (Mt 13:24-30, 36-43).

A búzaszem el lesz választva a polyvától! (Mt 3:12, Lk 3:17).

A polarizáció egyben egyesülést is jelent. Mindkét pólus egyesül. Hogy a fenti példával éljek, egyesülnek a liberális „progresszív” nézetek hívei, valamint a konzervatívok is. Ugyanakkor az egyik, illetve a másik táborba mágnesként magukhoz vonzzák a kisebb pártok határozatlan híveit, akik érdekeik szerint mindig egyik vagy a másik csoporthoz csatlakoznak.

Annak ellenére, hogy a polarizáció a világpolitikában jelentős, a világ ma egyesül, globalizálódik. Új, globális világrend készülődik. Ez az utolsó idők jele. **A kérdés az, hogy egyesül-e az egyház?** Ezen a szinten is van polarizáció és egyesülés. Egyesülnek az okos szüzek, valamint a balgák is.

Sokat beszélnek ma a keresztények egységéről, és két polarizáló tendenciát figyelhetünk meg: Először is hatalmas szervezési erőfeszítések zajlanak minden keresztény felekezet, sőt pogány vallás nagy kompromisszumok árán való egyesítésére. A másik megfigyelhető tendencia az, amit a Szentlélek végez az újjászületett keresztények között. Isten szándéka az, hogy készítsen fel az Úr Jézus eljövételére **egy kiváltképpen való népet**, egy tiszta, szent és egységes Testet, amelyben a tagok közötti kötelék a Szentlélek által kiárasztott szeretet.

Az egység, az egyakarat az egyházban, a gyülekezetben nagyon szükséges, kívánatos, sőt elkerülhetetlen. A 133. Zsoltár szavai szerint, ahol a testvérek (és nővérek) egyakaratban élnek, Isten oda parancsolja áldását. Ahol van Isten szerinti egység, ott van áldás, a Szentlélek kenete, ereje, gyümölcsei, szeretet, öröm és békesség: Istentől való élet.

Nyilvánvaló, hogy van különbség a háború utáni és a rendszerváltás után született generációk gondolkodásmódja és mentalitása között. Az utóbbiak már beleszülettek ebbe a virtuális világba, mint már említettem, „*mobiltelofonnal a kezükben*”. Az idősebbek a kommunizmusban, a fiatalabbak az individualizmus korában éltek. Isten országában azonban nincsenek „izmusok”. **Krisztus egyházában nem lehet generációs probléma!** Az egység titka a gondolkodás megváltozása (Róm 12:2), a metamorfózis. Az újjászületés az elme megújulása, de egyben külső változás is. Úgy, mint ahogy egy csúnya hernyó átalakul, és gyönyörű lepke lesz belőle. És úgy, mint a különböző nevezőjű törtek összeadása a matematikában. **Emlékezzetek még rá?** A probléma megoldásához először meg kell határozni a közös nevezőt, majd a számlálókat arányosan átalakítani úgy, hogy ráálljanak a közös nevezőre és teljesen elveszítsék eredeti identitásukat. Ha ezt le akarjuk fordítani keresztény nyelvre, minden egyének el kell veszítenie eredeti identitását, véleményét, és rá kell állnia a közös nevezőre, amely Isten Igéje. Mindannyiunknak ugyanaz a Bibliája van! Fel kell adnunk saját véleményünket, önkaratunkat, át kell változnunk és a közös alapra kell ráállnunk. Megéri, mert az eredmény áldás!

Krisztus Egyházában nem kell okvetlenül lennie generációs problémának, ha a fiatalok és az idősek is egyaránt az örökkévalóság perspektívájával élnek, várva az Úr Jézus eljövételét. Kedves testvéreim! Ez a nap már nagyon közel van: „...*amely órában nem gondoljátok, abban jó el az embernek Fia.*” (Mt 24:44). Meggyőződésem, hogy az emberiség történelme, úgy, mint a hosszútávfutók, elérte az utolsó kört, és már a célegyenesben vagyunk! „*Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek. Mindaz pedig aki pályafutásban tusakodik, mindenben magatúrterető; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant.*” (1Kor 9:24-25).

Itt az ideje, hogy felismerd, komolyan vedd és erősítsd az identitásodat, mert mindannyiunk hite, élete, szolgálata, munkája meg lesz próbálva: „*Kinek-kinek munkája nyilván lesz: mert ama nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg; és hogy kinek-kinek munkája minémű legyen, azt a tűz próbálja meg.*” (1Kor 3:13). A jövőbeli megpróbáltatásoktól csak az Úrban való erős személyes identitás ment meg minket!

Legyen hála Istennek az Úr Jézus Krisztus tökéletes áldozatáért, az Ő üdvözítő kegyelméért. Hajlamosak vagyunk azt mondani, hogy az Ő tökéletes üdvözítő munkájához nem kell és nem is tudunk hozzátenni semmit. Ez így is van, azonban ez könnyelművé is tehet minket. Mert az Ő kegyelme „*arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon: Várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusnak dicsősége megjelenését; Aki önmagát adta mi érettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítsa önmagának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt.*” (Titusz 2:11-14). Igen, az Úr Jézus áldozata elegendő, de csak azok számára, akik hűségesekek maradnak. „*És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. De, aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözü!*” (Mt 24:12-13).

„*Azért szerelmes atyámfiai erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.*” (1Kor 15:58).

Ezzel a zárszóval kívánok győzelmes életet és Isten áldásainak bőségét, az Úr Jézus nevében!
Ámen!

Szeretettel, testvéred, Tóth József

IDENTITÁS

Tóth József